

ZÁMEČEK

VESELÉ VÁNOCE!
A POŘÁDNĚ SE NA ŠTĚDRÝ DEN
NAŽERJEZTE...

Šťastné a veselé!

To kdyby! Často Vánoce pro nás v děcáku tak "happy" období zrovna není. Všichni doufají, že rodiče včas zažádali o pobyt a že od

sociálek dostanou brzy povolení. Někteří i po šňůře vánočních besídek a sponzorských vystoupení navíc zůstávají na domově se svými kamarády. Jako první dárek pro vás máme rovnou dvojčíslo, a i když hlavní "story" tohoto čísla (příběh zezadu) není úplně pohádkou, na většině stran vánočního Zámečku najdete spoustu hezkých fotek a zpráv.

Rok 2019 – že by čas na změnu? Co je vaším přáním do nového roku? Na to se vás asi bude ptát kdekdo. My v redakci Zámečku v tom máme jasno! Zůstaneme s vámi i v příštím roce. Do všech děčků po celé republice tak budou Zámečky mířit dál. Škoda, že nemůžou do celého světa! Tam by jim asi nikdo nerozuměl...

Když píšu tento úvodník, nejvíce si užívám to teplo. Dnes napadl první sníh, a ta zima! A to nás čeká až do dubna, než se začne zase oteplovat. Nebo je mezi vámi někdo, kdo to počasí venku má rád?

Tak Vám přeje, aby jste neumrzli, byli zdraví a aby ten další rok byl přinejmenším stejně úspěšný. Jo a pokud stál zaprd, tak nezoufejte, další rok totiž bude stát za to!

Za celou redakci vám přeje **ÚSPĚŠNÝ NOVÝ ROK PLNÝ ZÁBAVY!**

Lukáš, Flík, Franta,
Natka, Ivča, Helmut a Jířa

Hodnotíme dál, výsledky vyhlásíme na jaře

Co jsme slíbili, to jsme dodrželi. Celé prázdniny jsme hodnotili webové stránky dětských domovů a výchovných ústavů. Museli jsme však odstoupit od původního plánu, podle nějž jsme chtěli zástupce nejlepších webů vyhlásit už v podzimním Zámečku.

V červenci a srpnu jsme stihli ohodnotit 102 webových stránek, od září přibýly další. Přesto jich zbývá ještě poměrně dost. Vzhledem ke studijnímu a pracovnímu povinností naší redakce se tempo hodnocení rapidně snížilo, a tak bychom to všechno měli zvládnout plus mínus do konce ledna. Alespoň nevynecháme domovy, jejichž webovky byly

přes léto v rekonstrukci, popř. vytvářely stránky zcela nové.

Vítěze vylosujeme prostřednictvím zámečkovské stránky na Facebooku, vlastníky nejlepších webů odměňujeme věcnými dary. Zároveň zveřejníme výsledky v jarním čísle Zámečku.

Redakce

HODNOCENÍ									
HODNOTÍCÍ KRITÉRIUM					ZNÁMKA		BONUSOVÉ BODY		
					1	2	3	4	5
PRVNÍ DOJEM									
AKTUÁLNOST TEXTŮ									
AKTUÁLNOST FOTEK									
GRAMATIKA A STYLISTIKA									
ČLENĚNÍ RUBRIK									
CELKOVÝ DOJEM									
SOCIÁLNÍ SÍTĚ									
CELKEM									
							FACEBOOK		
							INSTAGRAM		
							TWITTER		

Průměr známek: 0,00

Velká zimní FOTOSOUTĚŽ

Vánoce, Silvestr, zimní prázdniny, Valentýn... V prosinci, lednu, únoru i březnu vás nepochybně čeká spousta zážitků, které stojí za to zaznamenat. A proto jsme se rozhodli vyhlásit soutěž o nejlepší fotku.

Je úplně jedno, jestli umělecky zachytíte kouzlo vánočních svátků, nebo si jen tak ze srandy uděláte třeba selfíčko se sněhulákem. Důležité je pouze to, aby foto nebylo rozmazané. Originalitě se meze nekladou. Třeba vám Ježíšek pomůže novým mobilem či přímo foťákem, tak svůj dárek aspoň pořádně vyzkoušíte.

Fotografie nám posílejte mailem na redakce@zamecek.net nebo vkládejte do zpráv na Facebooku. Autory nejlepších snímků odměna nemine! Fotky samozřejmě zveřejníme v Zámečku

redakce

Ochutnávka

Vzpěrač z děčáku

Je mu teprve 17 let, přesto už František Polák z DD Haviřov zazářil na mistrovství Evropy. Teď sní o olympiádě. Přečtěte si o něm vevelkém rozhovoru.

22-25

Jak to chodí na úřadech?

Redaktor Zámečku se po odchodu z děčáku přihlásil na úřad práce, aby mimo jiné zjistil, jak vše funguje. Svě zážitky sepsal, aby poradil všem, které odchod z DD teprve čeká.

30-33

Cesta k Baltu

Přítelkyně Tomáše Slavaty a bývalá zaměstnankyně australského rádia SBS živě popsala charitativní Cestu k Baltu, které se letos zúčastnil Dětský domov Tuchlov.

39-43

Zprávy z domovů

Články z dětských domovů čtenáře zavedou zpět do léta. A psát bude o čem jistě i v zimě, tak nezapomínejte na svůj oblíbený čtvrtletník Cibule a Kebule.

36-38
44-65

Open Gate

V naší partnerské škole se rozjel akademický rok už potřinácté. Noví studenti i učitelé, nové výzvy a hlavně nové zážitky ve fotoreportáži ze života školy.

56-58

Démon alkohol

Dojemný příběh o pádu na dno i naději. Dětský domov, alkohol, dluhy – 26letá Zuzana prožila víc trápení než většina vrstevníků a jen o fous unikla smrti.

čtete
„zezadu“

Zámeček podporují

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadja Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

S Terezou Maxovou při předání šeku Bohdan Wojnar, člen představenstva ŠKODA AUTO odpovědný za lidské zdroje, a Michal Kadera, vedoucí vnějších vztahů ŠKODA AUTO.

Teribear zahýbal Prahou a vydělal skoro 10 milionů

Čtvrtý ročník desetidenního happeningu TERIBEAR hýbe Prahou aneb Prima den s medvědem je za námi. Za deset dní přišlo na Vítkov 16 260 lidí, kteří společnými silami zdolali 320 812,5 kilometru (což je 94 526 kilometrů více než v loňském roce) a připsali tak 9 624 375 Kč, které pomůžou dětem z dětských domovů, maminkám z azylových domů nebo rodinám v nouzi.

Okruhů pomoci bylo celkem deset a bylo na každém, aby si zvolil, kam konkrétně pomoc poputuje. Každý kilometr proměnili partneři akce na 30 Kč. Konkrétní oblasti podpory jsou zde:

<http://www.teribear.cz/zakladni-informace/komu-pomahame/>

Srdečný dík i všem laskavým partnerům v čele s generálním partnerem ŠKODA AUTO, bez kterých by tato akce prostě nebyla možná.

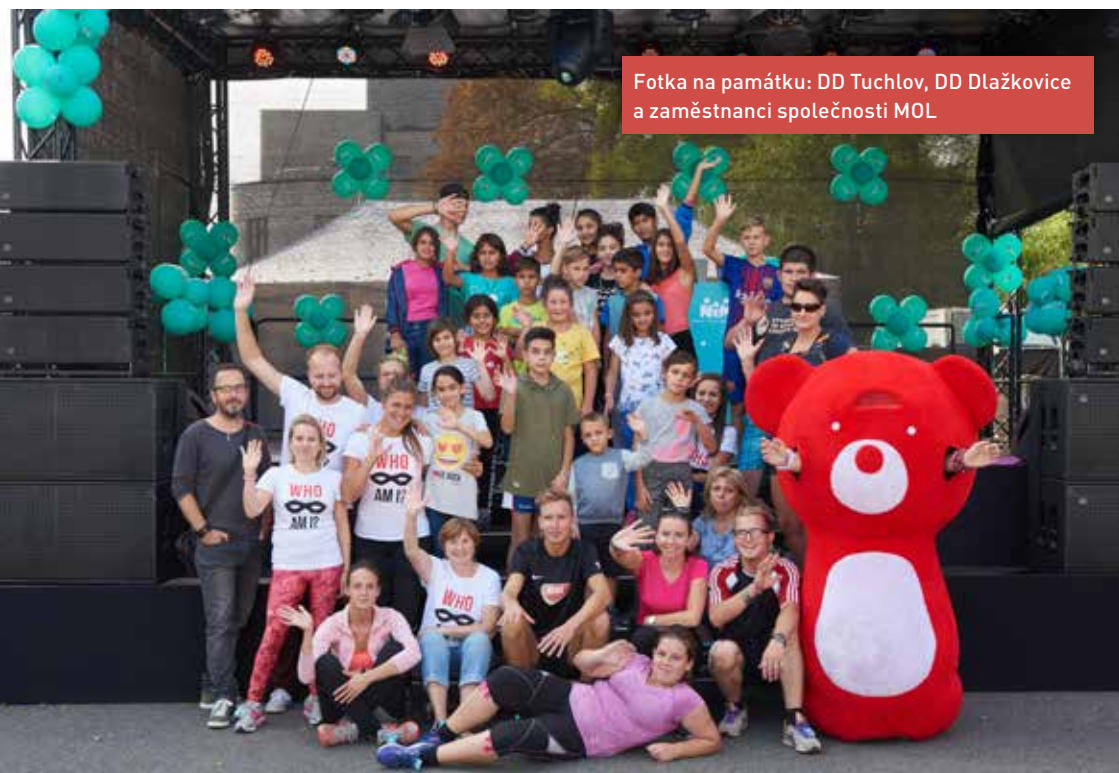
Které domovy letos akci navštívily a svým pohybem přispěly k celkovému výtěžku akce?

DD Staňkov, DD Klánovice, DD Most, DD Přestavky, DD Tuchlov, DD Dlažkovice, DD Korkyně, DD Pyšely a DD Dolní Počernice.

Petra Zapletalová, Nadace Terezy Maxové dětem

Kluci a holky z DD Přestavtky měli vzácný doprovod...

Fotka na památku: DD Tuchlov, DD Dlažkovice a zaměstnanci společnosti MOL

Hejbejte se 2018:

Tišnov dovládl, z trůnu jej sesadil Frýdek-Místek

Finále hejbacího projektu s Hankou Kynychovou se letos konal 19. listopadu na Žofíně. Akce nesla podtitul Hezky česky, její účastníci utčili výročí 100 let od založení Československa choreografií doprovázenou pouze českými a slovenskými písněmi.

Program zahájila státní hymna v podání Pavlíny Sevič. Bedřich Smetana by se asi divil, že se i na jeho skladbu Vltava ze souboru Má vlast dá tancovat, což předvedly děti doprovázené lektorkou Kynychovou a Artefact Dance Company. Organizátoři také představili videoklip, v němž vystupuje právě tato taneční skupina s dětmi a zpěvačkou Lucií Vondráčkovou.

Na pódiu se kromě dětí vystřídali vzácní hosté. Zazpívali například Marta Jandová, Tereza

Mašková či Jaroslav Uhlíř. Lektory posílila studentka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze Hanka Pilátová z Dětského domova Senožaty.

Během vyhlásování výsledků se zrodilo jedno velké překvapení. Po šesti letech skončila na dvláda tanečníků z DD Tišnov. Vítězem letošního ročníku Hejbejte se a zpívejte se stal Dětský domov Frýdek-Místek. Jeho zástupci se zapojili hned do sedmi z devíti kategorií, mezi nimiž byly dvě novinky: Latino Dance Baby a Street Baby. Titul Skokan roku putoval do plzeňského Domina. Za neaktivnější tetu porota označila Petru Šulekovou z dětského domova v Duchcově.

Redakce

Opening show na skladbu Vltava

Absolutní vítěz: DD Frýdek-Místek

Tým lektorů

DD Tišnov, vítěz kategorie
Aerobik Junior

DD Plzeň a jejich Street Dance

Díky projektu **TO DÁŠ!** cukrářem v 5* hotelu HILTON v Praze

FRANTIŠEK FLOS (DŘÍVE DD DOLNÍ ČERMNÁ):

V práci už nad tebou nestojí mistr, jsi zodpovědný sám za sebe

Frantovi je 21 a jsou to necelé dva roky, co opustil brány dětské domova v Dolní Čermné. Vystudoval cukráře a během svých 19 vyrazil do pražského Majáku do startovacího bytu. Tam narazil na projekt **TO DÁŠ!** a po úspěšném pohovoru se dostal na pozici cukráře v pětihvězdičkovém hotelu HILTON v Praze. Asi byste se divili, kdyby s takovými zkušenostmi nechtěl mít jednou František svoji cukrárnu. Přesně o tom Franta sní, a jak sám říká, pomalými krůčky za svým cílem míří!

Kdy ses dostal do dětského domova?

Narodil jsem se ve Vysokém Mýtě v Pardubickém kraji a s rodinou jsme před děčákem bydleli v Chocni. Do svých 4 let jsem byl u mámy. Ve 4 letech nás s bratrem Robertem převezli do Horní Čermné a tam jsme byli asi 5-6 let. Potom jsem šel zpět k mamě na dva roky do Kostelce nad Orlicí. A poté zpět do děčáku, tentokrát do Dolní Čermné, protože jsme tam měli naše 2 sourozence.

Kdo Tě přivedl na myšlenku studovat obor cukráře?

Vždycky mi chutnaly větrníky, banánky a chtěl jsem je umět! A z toho důvodu jsem se rozhodl pro cukráře. Nikdo mě do toho nenutil, byla to moje volba. Jinou představu jsem ani neměl a šel jsem si za tím. Školu jsem měl v Poličce u Svitav. V 19 jsem obor cukrář úspěšně dokončil.

Kam mířily Tvé první kroky z děčáku?

Já jsem šel rovnou do Majáku v Praze, kde jsou startovací byty. Za 6 měsíců jsem se postavil na vlastní nohy a byl mimo Maják.

Čím ses potom živil a kde jsi bydlel?

To jsem dělal ve skladu. U nich jsem i bydlel na ubytovně. Osm a půl měsíce jsem "přežíval" a vrátil jsem zpět do Majáku. Když jsem odcházel z dětského domova, tak jsem měl vyjednanou práci v Café Savoy. Když jsem nastoupil, dozvěděl jsem se, že jim odchází cukrář a že se mnou počítali jako s náhradou. První měsíc se mnou byli a ukazovali mi, co a jak dělat, a ten druhý měsíc jsem měl fungovat už úplně sám. Jenže já to sotva vystudoval, tak jsem nemohl už po měsíci fungovat sám. To zaškolení tehdy bylo málo, a tak jsem dal výpověď. Ty nároky byly vysoké.

A po této výpovědi jsi dělal co?

Zavolał jsem mámě, která dělá ve skladu ACTIVA. Tam jsem pracoval 2-3 měsíce, a to taky moc nedopadlo. Pak jsem přestoupil do jiné práce, byl jsem i na pracáku v Kostelci. V Majáku jsme mezitím hledali práci a místo bylo právě v Hiltonu. Projekt To dáš! spolupracuje s Majákem a díky tomu jsem se o své budoucí práci takhle dozvěděl.

Jak to probíhalo, než ses ocitl v hotelových prostorách?

S holkami z nadace jsme šli na pohovor. Původně jsem byl ve velkém Hiltonu, byl tam ten cukrář a nemluvil vůbec česky, takže další člověk, co vybírá lidi do hotelu, nám překládal. Ptali se na mě, aby se něco o mně dozvěděli, a pak mi taky řekli o jejich představách.

Byla to pro tebe nová zkušenost?

To ne, měl jsem za sebou už několik pohovorů, tak jsem věděl, do čeho jdu.

V Hiltonu musí mít vysoké nároky, je to tak?

S tou náročností jsem počítal. Mám v kuchyni kolegy – pracuji s partou samých Asiatů. Jsou ze Srí Lanky, Nepálu i Indie. Mám svoji

cukrárnu, to je moje pracoviště. Tam dělám bankety (hostina pro skupinu lidí, pozn. redakce) a brunche (pozdní snídani, pozn. redakce). Střídám se s jednou kolegyní. Máme 12hodinovou směnu, takže máme krátký a dlouhý týden. V dlouhém tedy pracuji v pondělí a úterý, a pak v pátek, sobotu, neděli. Je to náročné.

A zvládáš to?

Zvládám to a už jsem si na to zvykl. Beru to jako velký úspěch, šel jsem tam s tím, že tam naberu zkušenosti, které budu potřebovat.

Chtěl bys mít jednou vlastní cukrárnu?

V dlouhé budoucnosti bych chtěl mít svůj podnik. Takže nejprve naberu zkušenosti a jednou si ji třeba otevřu.

Jak ses všechno dokázal v Hiltonu naučit? Bylo to náročné?

Po tom, co mi skončila zkušební doba, jsme po měsíci měli školení. Formou hry jsme i zkoušeli, co všechno se může stát například s hostem, a jak případně různé situace řešit.

V čem se liší učňák od reálné práce v HILTONU?

Jsi zodpovědný sám za sebe, už to není žádná škola, jedeš sám za sebe.

Jak vlastně vypadá tvoje pracovní náplň?

Přijdeš na svoji směnu, zkontroluješ, co je potřeba udělat. Musíš si to rozplánovat, co kdy uděláš, abys za těch 12 hodin všechno měl a věděl, čím další den navážeš. Musím dobře plánovat, abych všechno stihl.

Co suroviny, které potřebuješ?

Na nás je si hlídat, co potřebujeme ve skladu, ze kterého si беру suroviny. První, co udělám ráno, je, že zjistím, co mi chybí, napíšu si to na papír,

jedu dolů do skladu, tam si to všechno vezmu a když něco dojde, tak se to musí objednat. Pod hotelem je velký sklad s jídlem.

Jak si takový sklad s jídlem mám představit?

Jsou tam chodby, kde je mrazák, lednice s ovocem, zvlášť další lednice se zeleninou. Pak sklad na ryby, další zase na vajíčka, všechno to má svoje úseky.

Co na tvůj úspěch říkáš v dětském domově?

Jsou rádi za to, že jsem se chytl. I když jsou i vychovatelé, se kterými jsem v domově nevycházel.

Baví Tě tvoje práce a co plánuješ do budoucnosti, co se týče bydlení?

Ta práce mě baví. Plánuji teď zůstat v Majáku, spořím si na svoje bydlení. Přemýšlel jsem nad maturitou, což si myslím, že není nutný. Zkušenosti jsou důležitější.

Po té cestě, kterou mám nastartovanou, cítím, že je správný směr. A mít jednu vlastní cukrárnu? Postupnými krůčky se k tomu přibližuji, je to otázka 10-20 let.

Je to dobře placená práce?

V hotelu to není úplně růžový. Všichni si myslí, že když děláš v pětihvězdě, musíš mít peněz jak želez, ale vůbec to tak není. Je to pak motivace na sobě makat a jednou se posunout dál.

A co děláš, když zrovna nemakáš na dobrotách pro hotelové hosty?

V poslední době hlavně dospávám to, co v dlouhém týdnu nenaspím. Večer jsi unavený a už nic dělat nechceš. Začal

jsem zase chodit na florbal, a to vždycky jednou za 14 dní. Minulý rok jsem chodil každý týden, ale práce mi to neumožní.

Platí podle Tebe motto celého projektu: To dáš!?

Je to dobrá motivace, ale ta nestačí. Aby člověk něco musel dát, musí si stanovit svůj cíl. Můj cíl je jednou mít svoji cukrárnu, a dělám pro to maximum. Moje zkušenosti, to jsou krůčky, které mě k tomu vedou. Ty klacky budeme všichni pod nohy dostávat, ale musí se to řešit s lidským rozumem a překonat to. Je dobrý nebát se zeptat lidí, když nevíš, a je dobrý mít lidi, kteří Tě podrží. Navíc je podle mě důležité neodmítat pomoc, i když si občas myslíme, že něco zvládneme sami, a pak to ty lidi nedají.

Lukáš Kotlár

Správná 5 na OSTROVĚ PŘEŽITÍ:

LETNÍ TÁBOR kluků a holek z dětských domovů
Fulnek, Liptál, Čeladná, Příbor a nově z Lipníku nad Bečvou

UŽ tradičně tráví Správná pětka letní tábor na táborové základně
Myšinec. Tentokrát vyrazila na Maledivy, ale jak uvidíte, cestou se stalo
neštěstí, které původně plánovanou pohodovou dovolenou proměnila
v boj o život!

LETADLO DO RÁJE

Kluci a holky z dětských domovů přijeli na letiště, se společností DUHA AIR už brzy vyrazí na Maledivy.

PŘIPOUTEJTE SE PROSÍM

Kapitán a jeho posádka je připravena k odletu. Cestující jsou usazeni.

ŠOK

Několik hodin před přiletem na souostroví Maledivy jsme ztroskotali na neznámém ostrově!

VAROVÁNÍ

"Jste na Ostrově přežití," prozradil místní šaman, který nás varoval před drsným prostředím a také před přítomností Ducha Ostrova.

PŘÍSAHA

V nových kmenech jsme složili přísahu a Duch ostrova nás přijal na Ostrov přežití.

STRASTI A RADOSTI ŽIVOTA NA OSTROVĚ

Museli jsme se postarat o potravu pro celý kmen. Letní lásky jsme stvrdili ostrovními svatbami. Po nich jsme zamířili na svatební hostinu.

KMENOVÉ VÝZVY

Putovali jsme za exotickými zvířaty, poznávali exotické ovoce, dávali pozor na cizí lodě...

ROBINSON JARDA. A MIRAI: KDYŽ NEMŮŽEŠ, PŘIJEJ...

Jak přežít na Ostrově? O tom si s námi přišel pokecat skvělý Robinson Jarďa Brtník. A když jsme už byli skoro "mrtví" a docházely nám síly, přijel MIRAI: Když nemůžeš, tak přidej víc... Slovo nejde - neexistuje!

PŘÍŠTÍ ROK OPĚT DO RÁJE, TENTOKRÁT ČESKÉHO

Přípluly pro nás záchranné čluny a my jsme přežili! Příští léto se uvidíme v horách!

Tým z **Mimo domov** uspořádal odbornou konferenci:

“Dospělým ze dne na den”

V Ostravě proběhla začátkem listopadu konference, na kterou kromě několika ředitelů dětských domovů dorazili také odborníci, politici, zástupci krajů, neziskových organizací a také dnes už dospěláci, kteří své dětství prožili v dětských domovech – hlavní hrdinové z dokumentárního filmu *Dospělým ze dne na den*, který v těchto dnech cestuje po všech koutech naší republiky. Psali jsme o něm taky v minulém Zámečku – a pokud jste ho ještě neviděli, věřte mi, že se máte na co těšit!

Mimo domov znáte hlavně jako organizátory pražského festivalu OUT OF HOME a už mnoho let se pohybují mezi námi. Vyjíždí za námi do děcáků a nejen “s těmi nahoře” v politice, ale také s firmami a dalšími důležitými lidmi řeší témata, která se nás týkají. Například jak dobře zvládnout odchod z dětského domova – a chtějí pomáhat s hledáním a zajištěním bydlení, usnadnit získání povolání nebo šířit diskuzi novým dokumentárním filmem. Proč? Protože lidí, kteří chtějí světu děcáků pomáhat, je spousta, ale často spolu nemluví a nespolupracují. Přitom všichni mají stejný cíl.

Konference se uskutečnila

v Moravskoslezském kraji. Hlavním tématem bylo představit problematiku připravenosti mladých lidí na samostatný život a jak předejít tomu, aby spousta dospěláků nespadla na společenské a sociální dno. Právě na severu Moravy by měl odstartovat také “sociální inkubátor”. V kraji je 18 dětských domovů a stovky pěstounských rodin. “*Tak jako dnes známe podnikatelské akcelératory, které mají za cíl přeměnit start-up v úspěšný business, chceme prostřednictvím tohoto inkubátoru umožnit mladému člověku se zhoršenými startovacími podmínkami stát se úspěšným jedincem,*” říká Klára Chábová, předsedkyně spolku Mimo domov.

Tématu připravování na samostatný život po odchodu z dětského domova se budeme ve velkém věnovat v jarním čísle. Jak si zajistit bydlení? Jak získat práci? Kdo mi může pomoci? Na koho se obrátit, když budete v nouzi? Co je vaše povinnost a na co naopak máte nárok? Co si o tom myslí ředitelé, vychovatelé, dospěláci, kteří vyrůstali v děláku, a nebo přímo vy? To vše v příštím Zámečku, kde se i ohlédneme za vašimi reakcemi na dokumentární film plný příběhů – Dospělým ze dne na den!

Máte už teď nějaké postřehy, názory, příběhy, pocity – které s námi chcete sdílet v Zámečku? Pošlete nám je mailem na redakce@zamecek.net

Lukáš Kotlár

František Polák (DD Havířov): Sen o olympijských kruzích

SEDMNÁCTILETÁ HVĚZDA ČESKÉHO VZPÍRÁNÍ Z DĚCÁKU

Pochází z chudého romského ghetta na Slovensku, poslední rok žije v dětském domově v Havířově a úspěšně reprezentuje Česko ve vzpírání. “Kromě nejbližší olympiády v Tokiu bych se chtěl dostat i na tu další do Paříže a jednou se porovnat se světovou špičkou,” říká vzpěrač František Polák, kterému je sedmnáct let.

František je mnohonásobným mistrem České republiky, dvakrát byl stříbrný v Evropě. “V patnácti jsem zvedl 100 kg - tehdy dvojnásobek své váhy,” vzpomíná na úspěch, kterého dosáhl jako první z žáků vůbec. Za soutěžími procestoval kus světa, navštívil už třeba Thajsko, Izrael, Itálii, Maďarsko, Albánii, Švédsko, Norsko, Rakousko nebo Německo.

Letošní rok mu přinesl úspěch zatím největší – vyhrál bronzovou medaili na olympiádě mládeže v argentinském Buenos Aires. Při své tělesné váze 56 kg zvedl 104 kg trhem a 129 kg nadhozem, čímž se zároveň postaral o nový český rekord.

Kdo by si ale pomyslel, že o vzpírání snil odjakživa, ten by se spletl. František nejprve začínal s florballem. Když mu bylo devět, svěřil se mu spoluhráč v týmu, že chce s florballem skončit a zkusit raději vzpírání. Nechal se kamarádem inspirovat a pověsil florbaluku na hřebík. “V deseti jsem začal pravidelně dřít a makat,” při-

bližuje své úplné začátky, se kterými mu tehdy vydatně pomáhal trenér. O tři roky později se pak vydal na svou první zahraniční cestu jako reprezentant České republiky. Respekt k němu již tehdy vedle vrstevníků měli i starší závodníci.

“Kromě nejbližších olympijských her v roce 2020 v Tokiu bych se chtěl o čtyři roky později dostat i na hry do Paříže a třeba i na dalších olympiádách se jednou porovnat se světovou vzpěračskou špičkou,” říká dnes.

ŽIVOT VZPĚRAČE

V havířovském dětském domově je i Františkova mladší sestra. Ostatních šest sourozenců žije s matkou ve Velké Británii, otec na Slovensku. Ani s jedním z rodičů se mladý talent rozhodl neodcestovat a to právě kvůli vzpírání.

“V domově bych chtěl zůstat i po svých osmnáctých narozeninách, na dobrovolném poby-

tu," prozrazuje svoje plány. K nim patří i dokončení tříletého oboru kuchař/číšník v Karviné, kde je zatím v prvním ročníku a následná dvouletá návstava s maturitou.

Nejvíce ho to ale stejně táhne ke sportu. *"Pro mě je největší motivací to, že mě vzpírání jednoduše baví,"* říká. Navíc díky své neúnavné snaze výkony stále zlepšuje a když vidí, jak jsou na něj spolužáci ve škole, ale i děti z domova a vychovatelé hrdí, žene ho to ještě dál. V neposlední řadě je ale pro Františka hnacím motorem jeho vlastní příběh z doby "před děcákem". Ghetto, chudoba a nefunkční rodina – osm dětí a táta, který rodině s ničím nepomáhá.

"Celou dobu žili v nefunkční rodině, u babičky nebo u pěstounů. A najednou, s příchodem do dětského domova, musí kompletně změnit svůj život. Musí dodržovat pravidla, mají okolo sebe nové lidi a mají jiný komfort, než na který byli dříve zvyklí," přibližuje přechod do dětské-

ho domova u dětí ve věku Františkových vrstevníků ředitelka toho havírovského, Ladislava Hilbertová.

Pro domov bylo zpočátku složité se Frantovým vzpěračským snům přizpůsobit, dnes však jeho program plný tréninků a závodů funguje. Klub v Horní Suché i trenér s vedením domova úzce spolupracují. *"Nikdy jsem ho neslyšela před dětmi machrovat nebo říkat 'podívej se na to, kdo já jsem, já se s tebou nebudu bavit', naopak, je kamarádský a když se mu něco nepovede, přemýšlí nad tím a umí uznat chybu,"* popisuje Hilbertová s tím, že domov Frantu v jeho cílech podporuje. Sám je svým kamarádům inspirací a vzorem.

"Trénuju dvě až dvě a půl hodiny denně. Je to individuální a nebo v týmu s ostatními, kteří zase dělají něco jiného. Když tam trenér není, tak přihlížím a dávám pozor. Vzpírání je taky hlavně o hlavě, to je základ,"

přibližuje František. Tréninky probíhají odpoleďne a když zrovna netrénuje, rád si odpočine nebo zajde na něco dobrého k jídlu. Zkouší hrát na piano a na kytaru a rád svůj čas tráví i se svojí přítelkyní, se kterou se potkal právě v domově.

JAK DLOUHO VYDRŽÍŠ

Silným motivem Františkovy víry je při sportu i víra duchovní. Blízko k ní má už od základní školy, během které navštěvoval kroužek náboženství. *“Když zvedám činku, věřím tomu, že je Bůh u mě a že mě podporuje,”* svěčuje se František. Do kostela dříve chodil s maminkou, dnes už to je od jeho poslední návštěvy zhruba rok. *“V Bibli se ale říká, že to není zas tak důležité, pokud se nezapomínáš pomodlit doma,”* říká.

Blízko má i ke svému romskému původu. Romštině rozumí, protože ji vedle češtiny

slýchal doma. *“Vnímám to tak, že romství mi určitě přidává na mém talentu a nikdy v životě mě nenapadlo, že bychom Romem být nechtěl. Jsem na to hrdý,”* přibližuje František.

A jak kromě olympijských plánů vidí svoji budoucnost? *“Vzpírání není o tom, jak dlouho budeš chodit, ale jak dlouho vydržíš. Průměrný vzpěrač vydrží i dvacet let. A ti, co jsou talenti, vydrží i 30, někdy až 35 let,”* vysvětluje. A jak jedním dechem dodává – se svým trenérem Emile Brzóskeem udělají pro své sny o medailích pod olympijskými kruhy maximum.

Lukáš Kotlár

Foto: Antonín Jelínek

Rozhovor vznikl pro časopis Romano Voďi a do Zámečku Františkův příběh rozhodně patří. Držíme mu palce!

Čtrnáctiletý Petr z Čeladné porazil dospělé a vyhrál Zlatého Myšelína

Charitativní běh O zlatého Myšelína v lesích kolem volnočasového areálu Myšinec v Budišovicích vyhrál čtrnáctiletý Petr Eltner z Dětského domova Čeladná, který v hlavní běžecké kategorii porazil všechny dospělé závodníky.

Druhý doběhl Petr Pospíšil (39 let), třetí skončil Lukáš Lesniak (31 let). Starosta Budišovic Petr Uvíra, který převzal nad během záštitu, doběhl v druhé desítce. Výtěžek závodu, který podpořila zaměstnaneckým grantem společnost Hyundai, použijí organizátoři z Duhy Zámeček na další aktivity s dětskými domovy.

Pro vítěze to byla první zkušenost, žádný terénní závod s dospělými dosud neběžel. „Věkem patřím do kategorie tryskomyši, ale chtěl jsem si to rozdat s dospěláky. Hlídal jsem si čelo závodu a když tempo trochu opadlo, tak jsem do toho šlápnul. A za chvíli už jsme byli s panem Pospíšilem jen dva. Podruhé jsem to nakopl asi kilometr před cílem a utekl i jemu, ale poslední stovky metrů už jsem mlel z posledního,“ líčil Petr Eltner, který v domově hodně sportuje a hraje fotbal za SK Beskyd Čeladná.

V dalších kategoriích mikromyši, minimyši a tryskomyši, kde se utkali kluci a holky z dět-

ských domovů i z rodin, byli většinou úspěšnější děti z domovů. „Je vidět, že se tam hodně sportuje, což můžu potvrdit. I já, když jsem byl ještě v dětském domově, jsem byl s děcákem každou chvíli na nějakém turnaji nebo závodě,“ řekl Jirka Kašpar, který jako odchovanec Dětského domova Radkov-Dubová s nápadem na charitativní běh přišel a pomohl na něj sehnat zaměstnanecký grant od společnosti Hyundai, kde pracuje.

Fotbal vyhráli fulnečtí

Po dopoledních závodech pokračovala zábava na Myšinci až do podvečera malým hudebním festivalem, programem Cirkusu trochu jinak, duhovým pětibojem, autogramiádou hráčů MFK Vítkovice a fotbalovým turnajem, ve kterém se utkaly týmy z dětských domovů i z rodin. Nejlépe si v něm vedlo družstvo DD Loreta Fulnek.

Flik

Duha Zámeček & Myšinec & Správná 5
pod záštitou starosty Budišovic Petra Uvíry

CHARITATIVNÍ BĚH

O ZLATÉHO MYŠELÍNA

10.00 Lesní běžecké závody pro malé i velké
11.30 O zlatého Myšelína – běh na 5 km
13.00 Odpoledne plné zábavy

- ♦ kreativní dílny ♦ Cirkus trochu jinak
- ♦ soutěžní pětiboj ♦ dětský fotbalový turnaj ♦ skákací hrad
- ♦ malování na obličeje ♦ kapely Střepy, Světlo a BRIAN ROCK
- ♦ autogramiáda fotbalistů MFK Vítkovice ♦ ehoňuho občerstvení

REGISTRACE
NA VŠECHNY ZÁVODY
OD 9.00
NEBO PŘES

O zlatého Myšelína

www.mysinec.net

Hlavní organizátor Jirka, který
vyrostl v DD Dubová, startuje
historicky první závod O zlatého
Myšelína

Kluci se o první místa rvou hned od startu

Trofeje pro nejrychlejší závodníky

Doprovodný program v režii naší Zdenky a „íček“, starších kluků a holek z děcáků, kteří nám na akcích pomáhají

Po odchodu z DD je to jiné, než vám říkají na školeních

Pohádkový příběh se šťastným koncem? Kdepak, drama s hororovými prvky! Měla to být rutinní záležitost: přihlásit se na pracák, získat peníze od sociálky. Místo toho nastalo dvouměsíční byrokratické peklo, jehož plameny sežehly i skvělý pocit z ukončeného vysokoškolského vzdělávání. Je jedno, kolik máte titulů před nebo za jménem. Jakmile vstoupíte do úředních vod, začnete se v nich topit jako dítě na první lekci plavání.

Přihlásit jsem se chtěl ze tří prostých důvodů: 1. Být v evidenci, abych si nemusel hradit zdravotní a sociální pojištění ze svého. 2. Mít možnost zažádat o příspěvek na bydlení, aby mi úřad proplácel nájem. 3. Získat finanční výpomoc v podobě životního minima, než začnu vydělávat. Škola dokončená, z děcáku pryč, příjmy žádné. Tak mě tu máte!

Nejsme povinni s Vámi komunikovat

Úřednice, která mě zaregistrovala do systému, byla příjemná asi jako sršeň v trenýrkách. Nejdříve mě chtěla vyhodit, že jako absolvent VŠ mám ještě prázdniny. Jenže to neplatí, když je vám už 26 let – od tohoto věku máte povinnost hradit si pojištění a hlásit se do evidence uchazečů o práci. Čerstvě oholený jsem jí asi připadal mladší, ale nakonec mě přijala. Obdržel jsem kartičku, kam jsem si hned napsal termín příští schůzky – naštěstí už ne u ní, ale v jiné kanceláři.

„Kde si mám žádat o příspěvek na živobytí? A jak mám teda zařídit, abych si nemusel platit zdravotní pojištění?“ zeptal jsem se očekávajíc odpověď. „To nejsem povinna Vám sdělovat. Jste dospělý, zjistěte si to sám. Mimochodem, jestliže jste po dobu studia nepracoval na smlouvu, nemáte nárok na dávky z úřadu práce,“ zaznělo z jejích úst. Tak děkuji za [z]radu, sbohem.

Trvalý pobyt vs. korespondenční adresa

Pomocí internetu jsem se dopátral faktu, že s onou kartičkou z pracáku musím zajet na pobočku své pojišťovny, abych ušetřil cca 1 600 měsíčně. Očekával jsem další komplikace, opak byl pravdou. Během minuty bylo hotovo – hurá, od teď to za mě platí stát.

Formuláře Ministerstva práce a sociálních věcí

Řada formulářů vydaných Ministerstvem práce a sociálních věcí můžete vyplnit na internetu. Některé další si ale spíše můžete stáhnout a vytisknout. Pro přístup k formulářům MPSV můžete použít tyto odkazy:

Formuláře služeb zaměstnanosti pro občany

Formuláře, které potřebuje občan při styku s úřadem práce:

- [Žádost o zprostředkování zaměstnání](#)
- [Žádost o podporu v nezaměstnanosti](#)
- [Žádost o začlenění do výcvikové zájmové o příslušnosti další formuláře pro občany](#)

Formuláře služeb zaměstnanosti pro zaměstnavatele

Formuláře, které potřebuje zaměstnavatel při styku s úřadem práce. Například:

- [Oznámení o přijetí povolení pro účely OČP](#)
- [Oznámení stavu zaměstnání](#)
- [Žádost o přechod na výcvikový pracovních příležitosti v rámci volného pracovního místa](#)
- [Žádost o povolení zprostředkování zaměstnání](#)
- [další formuláře pro zaměstnavatele](#)

Formuláře pro státní sociální podporu a péčovskou péči

Formuláře, požadavky a prohlášení pro dávky státní sociální podpory a dávky péčovské péče. Například:

- [Žádost o příspěvek na dítě](#)
- [Žádost o pomoci](#)
- [Žádost o příspěvek na péči](#)
- [Žádost o příspěvek na úhradu potřeb dítěte](#)
- [Žádost o dávku péčovské péče - odměna péčovce](#)
- [další formuláře SSP a PP](#)

Formuláře pro pomoc v hmotné nouzi

Žádost a potvrzení k dávce utrátem osobám s nedostatečným příjmy. Například:

- [Žádost o příspěvek na živobytí](#)
- [Žádost o pomoc na úhradu nezbytných nákladů](#)
- [Žádost o pomoc v důvodu postižení matematickou udělovat](#)
- [další formuláře pro pomoc v hmotné nouzi](#)

Všechny potřebné formuláře jsou vyvěšeny na internetu

Procházka růžovou zahradou to nebyla ani ve druhé z budov, které Úřadu práce Litovel patří. S předem vyplněnými formuláři jsem vstoupil do kanceláře, abych zažádal o příspěvek na bydlení. Vypadalo to nadějně, jenže... I když mi obec přidělila současný byt, trvalý pobyt v občanském průkazu mám v místě, kde jsem bydlel předtím. Stejná vesnice, jen o ulici vedle. A to byl kámen úrazu, protože adresa v nájemní smlouvě se pro tento účel nesmí lišit od té v občance. Vstřícná a milá úřednice mi vše vysvětlila a pro jistotu zavolala na obecní úřad. Dozvěděla se však pouze to, že si na aktuální adrese nemůžu zřídit trvalý pobyt, protože barák je oficiálně veden jako domov důchodců (popř. pečovatelská služba) a není určen pro mladé. Proto i já mám jen smlouvu na dobu určitou, kterou dříve či později neprodlouží a budu se muset vystěhovat – bez ohledu na fakt, že všechny poplatky vzorně platím a jsem bezproblémový nájemník. Sečteno podruženo, nemám nárok na příspěvek na bydlení. „Nic no, nájem prostě zaplatím z peněz, které jsem obdržel při odchodu z dětského domova, a na živobytí mi přispěje sociálka,“ živil jsem naději.

Žijete si nad poměry

Před každou návštěvou úřadu mi hodně pomohl internet. Stačilo do vyhledávače napsat něco ve smyslu „Co potřebuji při žádání o...“ a vyjelo x článků, co s sebou. Všechny potřebné formuláře a dokumenty jsem našel na strán-

ce „formulare.mpsv.cz“, kde je lze i vyplnit a vytisknout. Doporučuji všem, koho stresuje představa vypisování haldy papírů v čekárně nebo kanceláři. Vyřešíte z pohodlí domova, vytištěné dokumenty přivezete na úřad a je to.

Nebo není. Při vyplňování „Žádosti o příspěvek na živobytí“ jsem si vybral možnost, že chci peníze zaslat na účet. Když už ho mám, tak proč bych chodil pro „dávky“ na poštu, že jo. To dá rozum. A jelikož na sociálním odboru musíte doložit příjmy za uplynulých tři měsíce (žádáte-li v říjnu, budou po vás chtít příjmy za červenec, srpen a září), nesmíte zapomenout na výpisy z účtu za dané období. Pozor – každý měsíc musí být doložen zvlášť, aby úředníci viděli váš počáteční a konečný stav účtu. Pokud jste si ale v nedávné době nechali na účet vyplatit peníze po odchodu z dětského domova, nebo vám třeba nadace poslaly doplatek příspěvku, nechte si životní minimum posílat poštou (popř. si ho vyzvedávejte osobně). Já to neudělal a doplatil jsem na to. V květnu mi Dětský domov Olomouc daroval 25 000 Kč, v červnu jsem od Nadace Terezy Maxové dětem obdržel 6 000 Kč. Úřad tyhle částky započítal do příjmů a s konstatováním, že si žiju nad poměry, mi bylo řečeno, že nemám nárok ani na životní minimum. Přitom třeba právě peníze od NTMd mi posloužily k úhradě nájmu, když jsem ještě studoval v Praze, takže vlastně z těch šesti tisíc mi nic nezbylo. Ale to už nikoho nezajímalo.

A co takhle ochrana osobních údajů?

Vzpomínáte si na tu nepříjemnou ženskou z úvodu článku? Jak jsem se jí ptal, kde si zažádám o příspěvek na živobytí? Prostě mi nemohla říct, že kancelář, kterou hledám, je o patro níž. Přece není povinna mi to sdělovat. No nic, našel jsem si to sám (ano, jsem dospělý). Přestože jsem napoprvé neuspěl kvůli výpisu z účtu, tato úřednice byla moc hodná a milá. Její kancelář má však jednu vadu. Žadatelé o příspěvek v podstatě stojí na chodbě a veškeré osobní údaje sdělují přes okýnko ve dveřích. Takže zatímco vy hlásíte číslo občanského průkazu, kde bydlíte, jaký máte majetek, kdy budete doma, kolik peněz máte u sebe atp., za vámi stojí úplně cizí lidi a všechno slyší. Ideální pro zloděje a podvodníky.

Nepříjemná záležitost, kterou jsem musel podstoupit asi pětkrát – přesně tolik návštěv mi trvalo, než jsem se konečně dočkal alespoň životního minima. Jednou jsem si žil nad poměry, podruhé mi chybělo potvrzení o pobytu v DD, potřetí informace o užívaném bytě... Tady nepomohl ani internet. Přesně tak, „sociálka“ vám vyplatí nejen životní minimum ve výši 3 410 Kč, ale po doložení potřebných dokladů vám proplatí třeba nájem, elektřinu, benzín atp. A zde už je prý jedno, jestli žijete na adrese trvalého pobytu, či nikoliv. Takže pokud vám někdy odmítnou „Příspěvek na bydlení“, nezužefte, pořád můžete získat tzv. „Doplatek na bydlení“. Žádost o něj jsem však vzdal, protože nájem platím z účtu, který oficiálně nevlastním. Jo – o životní minimum jsem si zažádal znovu v září s tím, že chci peníze zaslat

Zatímco hlásíte osobní údaje, za zády vám sedí cizí lidé

poštovní poukázkou, protože účet nemám. Pak už jen stačilo říct, že jsem za uplynulé tři měsíce neměl žádný příjem, a bylo to. Jak (s)prosté.

Žurnalistika? Práci si najdete sám

Kromě žádání o peníze jsem ještě musel docházet na „pracák“, když už jsem se tam zaregistroval. Termíny návštěv jsem měl napsané v již zmiňované kartičce. V úvodním dotazníku jsem uvedl, že mám rozjednanou pracovní nabídku, takže jsem naštěstí nemusel objíždět nebo obvolávat firmy, jejichž seznam bych jinak dostal. Jediný chlap, se kterým jsem se na úřadu setkal, rovněž věděl, jak jednat s lidmi, takže naše setkání většinou připomínalo pokec dvou dlouholetých přátel. Práci z mého oboru mi stejně doporučit

nemohl, protože nabídky ze světa žurnalistiky mívají jen vzácně. Měl jsem de facto dvě možnosti – najít si zaměstnání sám, nebo si zažádat o rekvalifikaci a věnovat se něčemu jinému.

Naštěstí jsem 17. září nastoupil do Olomouckého deníku, takže na úřad práce stačilo jen doručit pracovní smlouvu a odhlásit se. Byly to dva měsíce plné stresu, lítání z jednoho úřadu na druhý, vyplňování, kopírování, podepisování... Doufám, že na pozici profesionálního redaktora vydržím a už nikdy tyhle úřední záležitosti nebudu muset znovu absolvovat. A vám, koho tohle všechno teprve čeká, držím palce a přeji pevné nervy.

František Berger

Rady, které se mohou hodit:

- Jestliže vám už bylo 26 let, nenechte se odbýt tím, že ještě máte prázdniny – do evidence na úřadu práce se už zařadit musíte (když nepracujete).
- Pokud jste absolvovali studium na VŠ, vyžádejte si od školy potvrzení o studiu (od začátku do konce studia); dodat diplom nestačí.
- Při odchodu z DD/DDŠ/VÚ obdržíte potvrzení o pobytu v zařízení, to si vezměte s sebou, až se půjdete hlásit na pracák.
- Jestliže vlastníte bankovní účet a v předchozích třech měsících jste měli vyšší příjmy (od děcáku, od nadace, vlastní úspory), nechte si životní minimum zasílat poštou, nebo si peníze vyzvedávejte přímo v budově úřadu.
- Než zažádáte o příspěvek na bydlení, ujistěte se, že máte v občance adresu, na které žijete (ovšem netuším, jak je to v případě azylových domů, ubytoven atp.).
- Používejte internet – „googlit“ umíte všichni; veškeré rady, dokumenty, formuláře atd. naleznete v online podobě (<https://formulare.mpsv.cz>).
- Platíte-li někomu nájem přes účet, na který chcete zasílat peníze od úřadu, výpis z účtu neslouží jako potvrzení o zaplacení – to si musíte vyžádat zvlášť třeba od vlastníka bytu (obecní úřad, magistrát...); to samé platí o elektřině, odpadech apod.
- Neplaťte si pojištění sami – stačí se zaregistrovat na úřadu práce a s kartičkou, kterou obdržíte, zajděte na kteroukoliv pobočku vaší pojišťovny, kde vám pomůžou.
- Pokud ale víte, že brzy začnete pracovat, a máte dost peněz, je naopak lepší platit si tu chvíli pojištění z vlastního – vyhnete se tím byrokracii na úřadech.
- Životní minimum činí měsíčně 3 410 Kč, pokud jste ale v evidenci déle než půl roku, sníží se vám částka na existenční minimum 2 200 Kč, přičemž většinu vám budou vyplácet ve speciálních stravenkách, za které si údajně koupíte vše kromě alkoholu a cigaret.

Bláznivý svět médií

očima šéfredaktora webu Zámečku Franty

Ani v roce 2018 Frantovi neunikají zprávy v médiích, které se týkají zařízení ústavní výchovy. Vyčmuchar pět nejzajímavějších textů za uplynulé měsíce a z každého z nich vycucal ty nejdůležitější informace, aby čtenáři Zámečku zjistili, jak se na děcáky dívají ti „za zdí“.

DIAGNOSTÁK NA SVATÉM KOPEČKU SE BUDE STĚHOVAT. BUDOVU SOUD VRÁTIL CÍRKVI

(Olomoucký deník, 25. 10. 2018)

Pětiletý spor Českomoravské provincie Kongregace sester premonstrátek a Dětského diagnostického ústavu Olomouc o budovu na Svatém Kopečku v říjnu skončil. Krajský soud pravomocným rozsudkem rozhodl o restitučním navrácení budovy premonstrátkám. DDÚ se tak musí přemístit jinam. I když v nájmu církve smí zůstat ještě 10 let, nebude to pro ústavní zařízení snadné. Kromě budovy totiž sestry shrábnou také areál, do jehož výstavby a rekonstrukce vložil stát několik desítek milionů korun. K restituci sice nepatří, ale je nedílnou součástí ústavu. Jen si to představte. Koupíte si dům, během několika let investujete do jeho oprav, vybudujete si k němu cestu, na zahradě postavíte garáž, na dvoře zasadíte stromy... Po letech se dozvíte, že o ten dům v minulosti někdo přišel a teď ho chce zpět. Najednou nemáte bydlení, peníze vám nikdo nevrátí. A přesně to je případ olomouckého diagnostáka.

Z pohledu církve spravedlnost a zadostiučnění, z pohledu ústavních zařízení rána pod pás. Každopádně zástupci DDÚ budou muset vybudovat celý areál pro děti znovu, někde jinde.

Nezbývá než popřát, ať se jim to povede, a doufat, že sestry premonstrátky nepřestaví nové hřiště či zrekonstruovanou jídelnu na modlitebny, ve kterých by se modlily třeba za střechnu nad hlavou pro všechny opuštěné kluky a holky.

Foto: Jiří Kopáč

FRÝDLANT: DĚTSKÝ DOMOV MÁ NOVÝ SOCIÁLNÍ AUTOMOBIL

(ParlamentníListy.cz, 1. 11. 2018)

Pětačtyřicet firem z Libereckého kraje přispělo Dětskému domovu Frýdlant na nový automobil. Ústavní zařízení jej bude využívat hlavně k převozu dětí k doktorovi, do školek a škol, Dacia Dokker je bude vozit také za zábavou, na výlety a dovolené.

Ale co je nejdůležitější, do prostorného auta se vejde hodně dárků. Takže paní vychovatelky, páni vychovatelé – hurá na nákupy! Ježíšek všechno sám nestihne, Evropská unie a hnutí DUHA mu totiž plánují nařídít používat ekologické sáně s elektro-pohonem, takže rodák z Betléma letos bude hledat spíš zásuvky než komíny.

Foto: město Frýdlant

KAM PUTUJE ZABAVENÉ PADĚLANÉ OBLEČENÍ? ČOI UDĚLALA ŠLECHETNOU VĚC (EuroZprávy.cz, 5. 11. 2018)

Česká obchodní inspekce darovala dětem z dětských domovů a výchovných ústavů v Ústeckém a Středočeském kraji téměř 1700 kusů padělaného oblečení i bot, které zabavila během různých razíř na trznicích. Rádoby značkové mikiny, bundy, teplákové soupravy, trička, kalhoty, boty a čepice putovaly k dětem do Mašfova, Kostomlat a Pšova. Než je však začnou nosit, je nutné odstranit loga světových firem. **Milí provozovatelé trznic, jelikož se blíží Vánoce, pašujte ve velkém! Třeba tím zase pomůžete dětem. Kabát Guma, sněhule Nájk nebo čepice Badidas se v zimě budou hodit.**

Foto: Česká obchodní inspekce

PENÍZE JAKO PRIORITA A ČASTÉ DLUHY. NÁHRADNÍ PÉČE DĚTI OVLIVNÍ, ŘÍKÁ VÝZKUM (iDnes.cz, 16. 11. 2018)

Další z výzkumů, které srovnávají děti z DD s těmi z rodin. Stručně řečeno, holky a kluci z děčáků jsou hloupější, zadluženější a méně připravení na reálný život než jejich vrstevníci, které vychovávají rodiče. Dá se tomu ale věřit? Každý svého štěstí strůjcem, praví jedno pořekadlo. V exekuci se dnes běžně ocitnou i lidé, kteří si myslí, že dětský domov je nějaká hračkárna, protože s ním nemají žádnou zkušenost.

Jako novinář bych vás k tomuhle neměl nabádat, ale jinak to nejde... Nečtěte tyhle mediální nesmysly a snažte se udělat maximum pro to, abyste v životě uspěli. Nenechte se předem odradit kdejakými výzkumy a stereotypy. Neutrácejte zbytečně všechny peníze, poslouchajte rady svých vychovatelů, nebojte se požádat o pomoc, když si s něčím neumíte poradit. A rozhodně se nenechte odradit nějakou chybičkou, protože právě těmi se toho přece člověk naučí nejvíc.

Foto: Freepik.com

ŠESTNÁCTILETÁ DÍVKKA ODEŠLA Z DĚTSKÉHO DOMOVA. POLICIE PO NÍ PÁTRÁ OD LEDNA (tisková zpráva, Policie ČR)

Z dětského domova na Olomoucku zmizela v lednu šestnáctiletá Veronika Zídková. Od té doby o sobě nedala vědět. Policie v listopadu požádala média a veřejnost o pomoc při pátrání. Trochu mě zaráží, že výzvu zveřejnili takhle pozdě. Asi to mělo své důvody, ale 10 měsíců po zařazení do evidence nezvěstných mi to přijde zvláštní. Co kdyby jí šlo o zdraví nebo dokonce o život? Verča je vysoká mezi 155 až 160 centimetry, hubené postavy. Má modré oči, středně dlouhé, hnědočerné vlasy, podle dosavadního zjištění je může mít také obarvené na blond a česané na pěšinku.

Každopádně kdybyste dívku na fotografii někde zahlédli, řekněte to buď svým vychovatelům, nebo zavolejte na číslo 158. Když se vám ji podaří najít, třeba se u vás letos staví Ježíšek s dvojnásobným množstvím dárků. A u ní naopak čerti s pytlek uhlí naplněným až po okraj. S ním už by se jí utíkalo blbě.

Foto: Policie České republiky

Připravil František Berger

Velkolepé oslavy v Brně doplnil Nejmilejší koncert

V červnu se v Brně uskutečnil 27. ročník celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti dětí z dětských domovů „Nejmilejší koncert“. Vzhledem k tomu, že se jedná o akci určenou na podporu a propagaci talentu dětí z dětských domovů, opět padla volba na otevřenou scénu.

V sobotu dopoledne se do Brna sjely skupinky dětí i jednotlivci z 15 dětských domovů ze všech koutů republiky, kteří v rámci oblastních kol zvítězili nebo se umístili na předních místech soutěže a postoupili tak do celostátní nesoutěžní přehlídky. Program začínal v 16 hodin na náměstí Svobody, které bylo plné lidí, vystavených letadel, cinkajících historických tramvají a autobusů. Okolo kašny se slunili lidé na lehátkách a s noblesou lázeňských hostů pozorovali celý tento mumraj. Atmosféru dokresloval celodenní kulturní program na pódiu. Těsně před začátkem Nejmilejšího koncertu přidávala dechová kapela Moravanka svůj další hit pro nadšené publikum dříve narozených diváků, někde v rohu se hromadili zájemci o autogram našeho jediného kosmonauta, Vladimíra Remka.

Nejmilejší koncert začal s menším zpožděním, protože populární dechovka se snažila nezklamat své aplaudující příznivce. Poté, v bezmála tříhodinovém maratonu, se na pódiu vystřídalo 87 účinkujících s 29 jednotlivými vystoupeními. Tančily, zpívaly a hrály talentované děti všech věkových kategorií. Často se jednalo o vlastní tvorbu či choreografii. Byla to pestrá směs hudby, písní různých žánrů, tance od latiny až po Street Dance. Publikum se skvěle bavilo a děti si svá vystoupení náramně užívaly.

Z Plzně přijela účinkující podpořit také PaedDr. Jana Koubová, předsedkyně Federace dětských domovů ČR, pod jehož hlavičkou se každoročně Nejmilejší koncert pořádá. Pozvání přijala také paní Božena Hrazdírová, svého

času ředitelka Dětského domova Uherské Hradiště, která myšlenku Nejmilejšího koncertu před mnoha lety uvedla v život a zahájila tak tradici jedinečného projektu. Studentka JAMU, Tereška Kropíková, která koncert provázela mluveným slovem, vyzvala paní Boženku ke krátkému zavzpomínání, jak to všechno vlastně před 27 lety začalo.

Díky finanční podpoře MŠMT, Jihomoravského kraje, města Strážnice, Federace dětských domovů ČR, odboru dopravy brněnského magistrátu, Klubu přátel dětí z dětských domovů a finančních i věcných sponzorských darů od firem Inter Cars Praha, Hobžovy strážnické brambůrky, Delikommat Brno, Sítotisk Vávra Strážnice, Víno vín Strážnice, Vitis Strážnice, Tiskárna Sukupovi Strážnice, se podařilo celý projekt výborně zajistit. Děti dostaly hodnotné dárky, po městě měly dopravu zdarma a na náměstí Svobody domluveno občerstvení v McDonald's. Nocleh a stravu zajišťovaly vysokoškolské koleje nedaleko Výstaviště. Tam se také po ukončení Nejmilejšího koncertu děti přemístily a užily si koncertní vystoupení Anny K. a dalších doprovodných programů a výstav,

kteří byly k dispozici v rámci velkého projektu Festivalu RE:PUBLIKA ke 100. výročí založení Československé republiky. Dojmy z celého dne umocnil závěrečný ohňostroj nad Špilberkem, který ukončil celý festival, ale také naše společné setkání. Tak zase na shledanou za rok – v Ústí nad Labem!

Šťastná náhoda tomu chtěla, že jsme se dohodli s reklamní agenturou SNIP&CO, která pořádá tradiční festival ohňostrojů IGNIS BRUNENSIS, že náš koncert proběhne pod jeho křídly. Nejmilejší koncert osobně zařídili hejtman Jihomoravského kraje Bohumil Šimek, primátor města Brna Petr Vokřál a starosta městské části Brno-střed Martin Landa. Organizátor DD Strážnice děkuje za významnou pomoc DD Tišnov, DD Dagmar Brno, DDÚ Brno Hlinky a DDM Strážnice.

Olga Lysá
DD Strážnice

Předvedli jsme se tancem Zorba

S radostí jsme přijali pozvání na 27. ročník celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti dětí z DD, pořádané Dětským domovem Strážnice. Celá tato akce se konala v Brně na náměstí Svobody, a to u příležitosti 100. výročí vzniku Československa.

V rámci odpoledního programu zde vystoupilo patnáct dětských domovů a naše děti se zde předvedly s řeckým tancem „Zorba“. A jelikož jsme nechtěli pouze vystoupit a odjet, využili jsme nabídky organizátorů a ubytovali se na vysokoškolských kolejích a v rámci oslav jsme navštívili brněnské výstaviště, kde bylo v pavilonech připraveno mnoho doprovodných akcí a probíhal zde také koncert zpěvačky Anny K. Program skončil pozdě večer ohňostrojem.

Velký dík patří organizátorům za skvělé dva dny, a hlavně paní Olince Lysé, která měla organizaci přehlídky dětských domovů na starost.

DD Senožaty
(www.ddsenozaty.cz)

Prázdniny jsme si prodloužili u moře

Říci, že jsme se o prázdninách nudili, to by byl naprostý nesmysl.

Hned první den prázdnin odjeli předškoláci a pár starších dětí na oblíbenou Klučanku. Parta starších dětí poprvé vyrazila na zkušenou na dětský tábor SLON. A povedlo se.

Dva týdny doma a jedeme s naším letitým parťákem Karlem do Strakonice na vodácko-turistický tábor. Čtrnáct dnů aktivit, legrace, někdy i námahy; zkrátka super, tak jako vždy. Kdo mohl, odjel domů. Ale největší překvapení jsme přichystali vybrané skupině dětí v závěru září. Tak nějak se nám podařilo našetřit, přispěli přátelé Horkých, Justrovi. Opustíme expedici NAMAČI a vyrazíme jižně až tam, kde leží městečko Baška Poje a především nebesky modré a průzračné moře. Chorvatsko 2018!!

A tak jsme tedy vyrazili. Tušili jsme, že to bude super, neboť již cesta do Chorvatska byla úžasná, v luxusním autobusu, kde jsme cestovali

zcela sami. Ne dvě sedačky pro jednoho, ale hned čtyři. To byla paráda. Je fakt, že cesta byla dlouhá, dlouho jsme čekali na ubytování v hotelu ATEM, ale dočkali jsme se. A jak to bylo dál?

Říkali jsme tomu „jadranský režim“. Ráno bohatá snídaně, po deváté již na pláži, ve dvanaáct oběd, opět pláž, koupání, lovení mořských ježků, mušlí, skoky z parádního mola. Večeře a odchod do městečka na povinnou zmrzku. Drahá, ale vynikající. A že jsme jich spořádali!

A tak plynul den za dnem, bez průšvihů, bez nervů, v klidu a pohodě. Prodloužili jsem si prázdniny, a bylo nám moc a moc dobře.

DD Tisá (www.ddtisa.cz)

CESTA K BALTU

i letos splnila svůj účel. Cyklisté z děčáku „vydělali“ přes dvě stě tisíc korun

Baltské moře se v pátek 15. června, po 550 km cestě v sedle kola, otevřelo dětem z Dětského domova Tuchlov. Po vzoru loňské výpravy pěti odvážných z Dětského domova Krompach se i letos našli mladí hrdinové, kteří cestou k Baltu chtějí udělat radost starým lidem a pomoci Milošovi Císařovi, který vyrábí speciální handbike kola pro mladé cyklisty.

Letošní výpravu bych přirovnala k odhodlané středověké družině v čele s udatným králem Janem (Blažkem – ředitelem DD Tuchlov), která za hláholu komediantů herců z Cirk La Putyky a s doprovodnou pojízdnou kuchyní mistra Slavaty, v termínu od 11. do 15. 6., čelí bolavým nohám, dlouhým a neubíhajícím asfaltkám, nedostatku spánku i chrápajícím spolunocležníkům.

PŘED ODJEZDEM

Nikol, Radek, Patrik, Pepa a Tomáš. Pět dětí, které nikdy v životě neušlapaly více než 40 km v jednom dni, měly nyní nased-

nout na kolo a s drobnými přestávkami na občerstvení se poprat s nekonečnými 125 km za den. Vybaveni sportovním oblečením z Decathlonu díky Ivu Šormovi a fondu Divoké Husy se družina za doprovodu dvorního malíře, fotografa Jiřího Janušky, který svým okem bravurně a věrohodně zachycuje detaily i momentky vzdálené několik set metrů, již zítra rozjede ze startovacího bodu – Dětského domova Krompach vstříc nevyzpytatelnému dobrodružství.

V Krompachu Tomáš seřizuje kola, zvedá sedla a provádí poslední kontrolu našich „ořů“.

DECATHLON

LIBEREC

Do vleku skládáme nakoupené jídlo, sladkosti, konzervy, laskominy, Emco a nepříliš vlídně koukáme na zamračenou oblohu, která se podle předpovědi nemá vyčesit ani zítra. Ráno nám šťastnou cestu popřeje celý dětský domov i paní ředitelka, která své svěřence vypravovala na cestu již loni.

OD ČTRNÁCTI K DEVÍTI

V lužických lesích se mihotají helmy celkem čtrnáctičlenné skupiny, která křížuje česko-německou hranici a míří na Zittau a podél řeky Nisy směrem na hornolužický Mužakow (Bad Muskau). Těsně před jeho dosažením se výprava dětí spolu se zmíněnými komedianty (Vráťa, Vítek a Rostá Novákovi, Ondra Malý) a pojízdnou kuchyní ubytovává v kempu Winkel, kde na ně čekají už postavené stany a teplá večeře. Dětem předčítám počet ujetých kilometrů i spálených kalorií, které přirovnávám k hamburgerům nebo banánům, aby měly představu, jak krásně šlapaly, zatímco Tomáš Slavata míchá boloňskou s kolínkami a křičí: „Vemte si ešusy a pojdte si nabrat!“ Večer nás opouští Rostá, kterého braly kolena. Vzal je tedy na ramena a popřál nám hodně štěstí do dalších kilometrů.

Za bublání vody na ovesné kaše Emco a polétování vran se probouzíme do druhého dne a v 9:00 míříme směr Forst. Začínají se před námi otevírat dlouhé cyklostezky lemované patníky v německých barvách a vedoucí po větrném valu kamsi do nikam. Vítr se opírá jak do vysoké trávy a obilí, tak do jezdců, kteří v nacvičeném pelotonu bojují v jeho čele. Co čert nechce, nominovanému „trasérovi“ Viktorovi s navigací se pod kola dostane bídón (láhev pro cyklisty) a on končí pod svým kolem se zraněním nohy. Vráťa i Ondra se snaží Viktora ještě trochu popostrčit, ale noha si nedá říct a Viktor je převelen do auta. Navigace je předána řediteli Honzovi. Je nás dvanáct. Špatnému ale není konec. Naše auto posádka monitoruje prasklou gumu na vleku, musí stavět a měnit kolo. Psychika i fyzika začíná doléhat na Nikol, která si stěžuje na bolavé koleno. Ondra a Vráťa se rytířsky staví po její bok a jízdu jí ulehčují oporou a tlačení do kopců z obou stran. S klukama z Cirk La Puytyky se bohužel večer loučíme kvůli jejich pracovním povinnostem. Opouští nás výjimeční a energičtí patroni. Počet kol, které se zítra proženou po cyklostezce k Baltu, bude jen devět.

KRIZE? S MORAVÁKY NIKDY

Nikol (16), Radek (17), Patrik (14), Pepa (15), Tomáš (22) a my. Jan Blažek, Honza Horáček (strejda z DD Boletice), já a Karel – tatínek Vrátí, který převzal dres Cirk La Putyky a stává se jejich nepsaným velvyslancem v našem dalším dobrodružství. Nutno podotknout, že jeho věk není tak daleko od součtu čtyř nejmladších účastníků Cesty k Baltu.

Den třetí a naše královská družina se od prosluněného kempu Helensee vrací na německo-polskou hranici a v pelotonu čelí dalším 45 km bez větší pauzy. Ta nás čeká až u Kostrzynu, kde nás odchyťává zahraniční reportér Radiožurnálu, aby s dětmi a Tomášem udělal rozhovor pro české vysílání. Během rozhovoru procházejí kolem naší pojízdné kuchyně tři potulní „pojízdní“ z Moravy a přidávají se s radostí k našemu pelotonu. Díky klukům se nám podaří vyplnit „díry“ po opustivších komediantech, nálada v týmu se zvedá a sil-

ný peloton se v den předpokládané krize hýbá s vyšší rychlostí a daleko větším nasazením i přes první deštivou přeháňku. Den zakončíme v kempu ve městě Schwedt, kde se po dvou-denním „kolínkování“ podává hříbkové rizoto. Zítřka nás už prý čeká jen 80 km za odměnu, uklidňuje Tomáš. Nechává nás spát až do 9 hodin s tím, že vyrazíme až v 10.

Čtvrteční ráno bylo chladné. I tak jsme se těšili na zmrzlinu v Gartzu, kterou jsme si pamatovali z ložska. Počasí se umoudřilo a sluníčko se s námi svezlo až do 100 km vzdáleného Bellinu. Ano, čtete správně, 100 km vzdáleného Bellinu. „To je těch 80 za odměnu?“ bouřily se z legrace děti. Revoluce ani defenestrace se nekonala a děti se spíš než na Slavatu konečně vrhly na mořskou vodu ve Štětínském zálivu. „Je málo slaná!“ povídá Patrik. Uvědomujeme si, že cesta se pomalu chýlí ke konci. Jsme unavení, ale ne natolik, abychom se vzdali. Představa zítřejších kilometrů na kole, byt

to má být pouhých cca 70, je úmorná. Už i dvacet je moc. Děti se „rybilkují, alpují“, posilňují tyčinkami, sušenkami. Zítra vstáváme naposledy. Bolí nás záda, kolena, v hlavě se nám honí už jen to moře.

„Už se těším domů do postele,“ povídá Tomáš z DD. Není se čemu divit. V posteli už se vidíme všichni. Honza se svými bolavými achilovkami už skoro ani ne-

Poslední společné foto v kempu s obrazem režiséra Marka Zákosteleckého, poslední vyjížďka s našimi Moraváky, které jsme cestou adoptovali a pomohli jim ujet více kilometrů, než původně plánovali. Vidíte, zase pomáháme.

PŘIPRAVENI POMÁHAT

Poslední šlápnutí do pedálů a jsme tam. Po 30 km se setkáváme s Tomášem, Jirkou a Viktorem, kteří nás čekají u přivozu a štosují nás na loď. Poslední tyčinky, doplnění vody do bidonů. Lodí se dostáváme přes záliv z Kampu do Karninu, odkud už putujeme dalších 30 km do Ahlbecku. 5 km před cílem se Nikol vypouští přední kolo. „Kdo si to objednal?“ Poslední kopečky, sloupky, „masáže“, asfaltky, šišky, výmoly... Je to tady. Tomáš nás vítá na parkovišti pár metrů od moře. „Dokázali jste to! Jste tady!“ Popojíždíme na pláž, odhazujeme kola a letíme

tam! Do Baltu, do cíle! My to opravdu dokázali! Řítíme se do vln a sdílíme naše dojmy na Facebooku. Vysíláme živě a křičíme radostí. Vidíte to? Vidíte, jak jsme se překonali a bojovali za ostatní? My, děti z dětského domova, nepotřebujeme pomoci, my jsme mladí a silní. To my chceme pomoci.

Ujeli jsme celkem 550 km na kole za pět dní. Nebylo to jednoduché, ale to je druhořadé. Chtěli jsme to dokázat pro někoho, kdo si to podle nás zasluhuje a potřebuje pomoci více než my. My máme domov, jsme zdraví, a díky tetám a strejdům máme plno možností, jak si užívat a trávit volný čas, vzděláváme se, máme co jíst, žijeme v jedné velké rodině v krásném velkém domě. Teď jsme jeli k moři, představte si to. Překonáním těžké výzvy jsme chtěli upozornit na práci Miloše Císaře, který díky své dílně umožňuje postiženým sportovcům splnit si sen – jezdit na kole. Náš sen byl Balt. Napadlo by vás, že by na Balt mohl díky nám dorazit i nějaký handbiker? Myslíte si, že by díky nám babičky a dědové z domova dů-

chodců v Bystřanech mohli všichni dorazit na představení Cirk La Putyka do Prahy, aby se seznámili s našimi komedianty? My v to věříme a doufáme, že ve sbírce Cesta k Baltu – Volume II vybereme tolik peněz, abychom mohli plnit sny dalším lidem. (Sbírka probíhala do konce června a konečná částka se vyšplhala na 207 613 Kč, takže účel byl splněn – pozn. red.)

Jsme děti z DD Tuchlov. Na mapě nás možná nenajdete, protože Tuchlov na ní není. My tu ale jsme a jsme připraveni pomáhat ostatním.

Pavλίna Poláková

účastnice Cesty k Baltu

Českou Lípou zněl americký folklór

Na sobotu 21. července se nám dostalo vzácného pozvání od pana Špindlera, který v Centru textilního tisku pořádal koncert, jehož výtěžek se rozhodl věnovat našemu dětskému domovu.

Poslechli jsme si výtečné hudebníky – Brada Leftwiche (housele) a Lindu Higginbothamovou (banjo) – kteří se věnují americké folklórní hudbě. Celý večer byl plný uvolněné atmosféry, milého obecenstva i humoru. Koncert jsme si tedy užili se vším všudy.

Tímto bychom rádi panu Špindlerovi, vystupujícím i návštěvníkům chtěli mnohokrát

poděkovat za finanční dar, který byl touto akcí dětem poskytnut. Prostředky budou využity na volnočasové aktivity dětí, které je baví, naplňují a v neposlední řadě také rozvíjejí. Děkujeme!

DD Česká Lípa (www.ddceskalipa.cz)

Kluci vysbírali odpadky z parku

„Jen ať vydrží počasí“, to bylo heslo akce v rámci projektu Uklidíme Česko. Čím více se blížil konec týdne, tím více v nás rostlo napětí spojené s předpovědí počasí na pátek 14. září, kdy měla akce probíhat.

V pátek ráno bylo vše nachystáno, balíček od propagátora akce vybalený a nachystaný pro pět skupinek žáků se svými učiteli a asistenty, hromada rukavic, pytlů na odpad, ale hlavně bojovná nálada (ta v balíčku nebyla). Po tradičním nástupu proběhlo rychlé seznámení s náplní naší práce a dodržování zásad pro naši bezpečnost, a když jeden žák na pokyn zavelel „hurá do parku“, následovalo rozmístění skupinek na určená místa.

„Včera jsem to procházel a nikde nic není,“ říkal kolega. Skutečně, park vypadal na první pohled čistě a uklizeně.

Klukům se však těžko vysvětluje, že je již uklizeno, někdo je předběhl. Rozběhli se tedy všemi směry, do křoví, pod lavičku, za dětské hřiště... A netrvalo ani dvě minuty a vraceli se zpět, v rukou odpad, PET láhve, krabičky, papírky, igelitové pytlíky. Vše ukládali do pytlů, dokonce se snažili i třídít některé druhy odpadu.

Po dvou hodinách práce jsme nasbírali několik pytlů s odpadem. Krásná práce a úžasný pocit. Na první pohled se nic nezměnilo, ale my víme, že ano. Těšíme se na další podobnou zábavu namísto výuky v lavicích.

DDŠ Bystřice pod Hostýnem
(www.ddbystrice.cz)

Na zahradní slavnost dorazil i hokejista Petružálek

Každý rok se loučíme se školou na naší zahradě přátelským setkáním s našimi kamarády a partnery. Nejinak tomu bylo i letos.

Konec školního roku se blížil nezadržitelným tempem, a to pro nás znamenalo nachystat zahradní slavnost. Letos se konala ve čtvrtek 14. června a pozvání na ni přijali přátelé dětského domova, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají, mají nás rádi nebo byli dříve součástí našeho pracovního kolektivu.

My jsme si pro ně na oplátku připravili bohatý program a nachystali jim v rámci našich rodinek občerstvení. Po skvělém vystoupení herců z Divadla rozmanitostí Toma a Terky, při kterém do hraní vtáhli a zapojili všechny děti, si hosté s dětmi mohli vyzkoušet několik zajímavých soutěží. Chytaly se balónky naplněné vodou, běhala opičí dráha, hádaly rébusy, stříkalo se hasičskými džberovkami nebo se třeba lovil klíč ze sklenic s roztodivným obsahem. Velkou zábavou pak byl i běh na natahovacím laně – to si zkusily i všechny tety. Sladká odměna na závěr v podobě zmrzliny pak doplnila už tak dost nacpaná břicha, protože jsme na grilu chystali i velké chutné hamburgery.

Sportovci si pak úplně na samém konci akce zahráli florbalové utkání s litvínovským hoke-

jistou Kubou Petružálkem, který nás po návratu domů zase navštívil a slíbil, že tak určitě nečiní naposled. Příště se pojedeme podívat my, jak trénuje, a podpoříme naše hokejisty i na extraligových zápasech.

Za pěkné fotografie z akce děkujeme kamarádovi Richardu Mezovi, stejně tak si dovoluujeme poděkovat i všem zúčastněným za přízeň a podporu a těšíme se zase za rok na dalším setkání. Určitě se s většinou uvidíme i dříve.

A teď už pomalu a jistě: Hurá, prázdniny!

DD Hora Svaté Kateřiny
(www.ddkaterina.cz)

Dobrodružství na Mácháči, Vltavě i v Krkonoších

DD Čeladná

Kluci a holky z Čeladné se už sice těší na Ježíška, ale ještě pořád vzpomínají na báječné prázdniny. Užili si totiž se svými tetami a strejdy spoustu skvělých dobrodružství na vodě i na kolech a poznali kus republiky. Přesvědčte se, že to fakt stálo za to.

NA RAFTECH PO VLTAVĚ

Jednalo se o již druhou velmi úspěšnou akci na raftech. Pro děti to byl nezapomenutelný zážitek. Počasí nám tak trochu nepřálo, zejména na začátku pobytu jsme si zažili i kruté chvílky, kdy jsme nastupovali do raftů při 13 stupních celsia a několikrát jsme na kost zmokli, ale nakonec se počasí umoudřilo a bylo krásně slunečno.

Díky deštivému počasí byla řeka sjízdná po celém úseku. Ubytování v kempech i penzionu v Českém Krumlově bylo velice příjemné a poskytlo nám dostatečné zázemí pro odpočinek po náročné plavbě. Děti poznaly jak se chovat na vodě, jaké nádherné zážitky jim může přinést plavba na raftech a současně se naučily spolupracovat během každodenní plavby.

Vzhledem k různým délkám jednotlivých úseků bylo někdy na konci dne pro děti trochu únavné dopádlout do cílové destinace, ale vše bylo vynahrazeno báječnou atmosférou, která po celou dobu pobytu vládla mezi všemi účastníky.

NA KOLECH KOLEM MÁCHOVA JEZERA

Děti měly za úkol aktivně spolupracovat při plánování výletů s cílem poznat nejen cyklostezky, ale i okolní zajímavosti a seznamovat se s aplikacemi umožňujícími naplánovat trasu nebo navrhnout například návštěvu kulturní památky. Během týdenního pobytu jsme najezdili úctyhodných 230 kilometrů. Navštívili jsme mj. zříceninu hradu Starý Berštejn, hrady Bezděz a Houska, zámek Bělá pod Bezdězem. Po sportovních výkonech jsme v podvečer relaxovali koupáním v Máchově jezeře.

VÝSTUP NA JEŠTĚD

Spousta zážitků přímo v horském městečku Harrachov a jeho okolí i tři celodenní výlety čekaly na malé beskydské turisty v Krkonoších. Odvážlivci se vydali dokonce i na Ještěd ne lanovkou, ale hezky po svých...

Dlouhodobé sucho ovlivnilo náš vodácký tábor

Vodácký tábor se konal stejně jako loni na přehradě Seč. Letos nám však nepřálo nejen počasí. Voda v přehradě byla zelená, po hygienické stránce nevhodná ke koupání. Náhradní program byl proto jasná volba.

Na vodě jsme se však ve světlých chvilkách rozmrzelého počasí povozili alespoň na šlapadlech. Když pršelo, procvičovali jsme plavání v krytém bazéne, zdokonaľovali se v bowlingu a „pilovali“ praktické činnosti potřebné pro samostatný život.

povalujících se odpadků, které jsme následně vytřídili do správných kontejnerů.

Naši „vodáci bez vody“ byli senzační a užili si příjemný týden prázdnin nejen s tetami, ale i s kamarády z vedlejšího kempu.

V rámci projektu BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE nás potěšilo, jak je hezky obrostlá bylinková spirála, kterou jsme v loňském roce pomáhali vysadit, a nasbírali jsme plno pytlů

Už teď se těšíme se na příští rok!

DD Sedlonov
(www.ddsedlonov.cz)

Herci obdarovali dětský domov

V polovině července navštívil náš domov pan Marek Taclík s rodinou a předal řediteli finanční dar ve výši 17 000,- Kč.

Tato částka je výtěžek z divadelního představení, které 11. 7. spolu s Petrem Kolečkem a Jakubem Prachařem odehráli v Chřibské Na Stodolci. Částka byla použita na nákup sportovního vybavení pro děti. Všem zmíněným hercům velmi děkujeme za přízeň.

DDŠ Jiříkov (www.ddsjirikov.cz)

Prázdninové dny jsme si zase užili

Letní prázdniny jsou pro nás vždycky plné radosti a dovádění. Jezdíme na výlety, koupeme se v bazénu doma i v aquaparku, chodíme k vodě. Prostě máme spoustu aktivit s našimi tetami. Doma také vaříme a mooooc nám to chutná.

V červenci uspořádal malíř Pavel Kořan z pražské Zbraslavi charitativní vernisáž svých obrazů ve prospěch našeho dětského domova. Vernisáže se zúčastnily některé naše děti společně s doprovodem. Všichni byli nadšení. Děti

předaly panu malíři obrázky, který se všem přítomným líbil.

V srpnu jsme se byli ostříhat u Terezky v kadeřnictví na Zbraslavi, která je hodná a pokaždé nás suprově ostříhává.

DD Charlotty Masarykové
(www.ddzbraslav.cz)

Vlakem tam, na kole zpět

Během prázdnin jsme podnikli putovní výlet na kolech. Naše trasa vedla z Krupky do Ústí nad Labem vlakem a pak na kolech podél Labe do kempu Píšťany u Lovosic, kde jsme přespali, vykoukali se a opekli si burty.

Druhý den jsme pokračovali až do Štětí do kempu Liběchov, což bylo asi 50 km. Tam jsme přenocovali a další den jsme dojeli do Mělníka a odtud vlakem domů.

DD Krupka (www.ddkrupka.cz)

Přivítali jsme motorkáře

V odpoledních hodinách jednoho prázdninového dne se na nás, za doprovodu burácení silných motorů, přijeli podívat pěkně hustokrutí motorkáři.

Vše ale nezůstalo jen u úsměvů a obdivování krásných strojů. Motorkáři našim dětem dovezli spoustu sladkostí, her a hlavně dobrou náladu, kterou doprovázelo např. střílení z paintballových zbraní nebo přetahování provazem.

DD Jablonné v Podještědí
(www.ddjablonnevp.cz)

Ve vodě řádili, na terase doplňovali síly

V pondělí 30. července se skupinka čtyř chlapců spolu s pedagogickým doprovodem vypravila na koupání do Jindřichova Hradce. Zamířili do tamního plaveckého bazénu a venkovního aquaparku.

V areálu mohli využít vnitřní bazén, parní kabinu, saunu, několik venkovních bazénů s nejrůznějšími fontánami a vodotrysky a tobogán. Ve venkovních prostorách se našim plavcům líbilo nejvíce a pobyt ve vodě si užívali.

V restauraci na terase doplňovali potřebné síly k dalšímu plavání.

DD Sedlec-Prčice
(www.ddsedlec.cz)

Pozvání do Sázavy jsme s radostí přijali

Ve středu 18. července jsme se rozhodli přijmout pozvání paní ředitelky Aleny Novákové z DD Sázava. Vyrazili jsme vlakem do Sázavy. Cesta utekla rychle a už nás vítal u auta strejda Dan na nádraží.

Po vydatném obědě jsme se přemístili na hrad Český Šternberk, kde jsme měli v plánu prohlídku. Poté jsme se prošli zahradou Sázavského kláštera a navštívili kryptu svatého Prokopa. Ještě nám na sklonku dne vyšel prostor pro exkurzi sklářských hutí s ukázkou tvorby skleněných výrobků.

Druhý den jsme vyčlenili na návštěvu zámku Konopiště, včetně Růžové zahrady, dravých ptáků a medvědince. Večer jsme s dětmi z DD Sázava poseděli a opekli špekáčky. Naše děti si s chlapci zahráli fotbal a příjemně tak strávili večer.

No a v pátek jsme zavítali do královského města Kutná Hora, kde nás uchvátil především chrám sv. Barbory, Vlašský dvůr a v neposled-

ní řadě Kostnice. Pouť po městě jsme zakončili v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. A v podvečerních hodinách jsme se posilnění jídlem, pitím a samozřejmě zmrzlinou přesunuli na pardubické vlakové nádraží. Odtud jsme se vydali do Olomouce, kde nás totálně vyčerpané, unavené, ale nadmíru spokojené vyzvedl strejda Jirka.

Musím říci, že počasí bylo úplně dokonalé. Více sluníčka jsme si ani nemohli přát. Moc děkujeme paní ředitelce Alence za vstřícnost a skvěle připravený program. Věříme, že jí budeme moci oplatit její štědrost a pohostinnost. Děkujeme.

**DD Vrbno pod Pradědem
(www.ddvrbno.cz)**

Místo zábavy na hradě pohádka v kině

První zářijovou sobotu jsme měli v plánu prožít zábavné odpoledne v Oseku na hradě Rýzmburk, ale vzhledem k nepříznivému deštivému počasí jsme byli nuceni plán změnit.

Rozhodli jsme se po dlouhé době navštívit kino v Teplicích. Pohádka „Kubík hrdina“ byla úžasná a všichni jsme se skvěle bavili. Po skončení kina se počasí trochu umoudřilo, přestalo pršet, a tak jsme šli ještě na procházku do

zámecké zahrady, čímž jsme zakončili skvěle strávený den.

DD Duchcov
(www.ddzsduchcov.cz)

V přehazované nám chybělo štěstí

V sobotu 1. září jsme se zúčastnili v pražských Záběhlicích 10. ročníku turnaje O pohár Michala Novotného – beachpřehazované pro děti z DD. Byl to 4. díl DD CUPu.

Turnaj se hrál ve čtyřech skupinách a ze skupiny jsme postoupili jako druhí do čtvrtfinále. V boji o semifinále jsme s Novou Vsí u Chotěboře ve vyrovnaném boji podlehli 1:2 a v zápasech o 5. až 8. místo s Dlažkovci a s Dolním Lánovem ve vyrovnaných utkáních těsně prohráli – chybělo trochu více štěstíčka.

S porovnáním s loňským rokem, kdy jsme obsadili 17. příčku, je to velké zlepšení v umístění

i ve hře – příčinou byla pohodová atmosféra týmu, o kterou se postaraly Romína a Síma, Jára, Luboš i Denis je doplňovali.

Sportu zdar! Příští turnaj budeme hrát ještě lépe.

DD Lipová u Šluknova
(www.ddlip.cz; foto: DD CUP)

Párty na zahradě ukončila prázdniny

Konec letních prázdnin se neudržitelně blížil, a tak bylo na čase se s létem nějak rozloučit. Proto v pátek 31. srpna v areálu dětského domova proběhlo rozloučení s létem ve formě „zahradní party“, které připravili zaměstnanci našeho zařízení.

Rozloučení s létem bylo připraveno nejen pro děti, ale také pro naše přátele, kamarády, současné i bývalé klienty/děti a další zájemce. Děkujeme i jim, že nás přišli navštívit a pobavit se. Nechybělo bohaté občerstvení, mimo jiné i grilování kytý, kuřecích plátek nebo klobásek, ale také zmrzlina a krásná výzdoba zahrady s velkolepým programem ve formě různých soutěží a zábavy.

Místo, kde jindy hrajeme sportovní hry, se proměnilo v taneční parket, kde hrála hudba na přání a každý si mohl zazpívat karaoke. V průběhu večera se některé tváře změnily k nepoznání, a to díky malování na obličej, které je velmi oblíbenou aktivitou na dětských oslavách a party, takže i u nás!

Po celé konání oslavy vládla rodinná a přátelská atmosféra, doplněná o úsměvy a spokojenost našich dětí, které jako každým rokem obdržely spoustu užitečných dárků pro volný čas.

DD Lipová u Šluknova
(www.ddlip.cz)

Marná opatrnost

Pod patronací pana Palatajkova jsme se mohli zúčastnit baletního představení „Marná opatrnost“, které se konalo v Národním divadle v Praze.

Balet se uskutečnil v sobotu 1. září. Tímto krásným zážitkem jsme ukončili prázdniny a vykročili do nového školního roku. Děkujeme.

DD Smolina (www.ddsmolina.cz)

V hektických chvílích jsme si odpočinuli golfem

Letošní začátek prázdnin byl pro naši skupinu opravdu náročný a plný zvratů. Některé děti odcházely z DD, jiné hned přicházely.

Akce „Kulový blesk“ a změna pokojů tak, aby to vyšlo. Po příchodu nových členů naší skupiny, báb a hned druhý den odvoz na tábor. Ale vše nakonec vyšlo, a tak jsme mohli poslední školní den na zahradě Kasalu posedět všichni pohromadě i s ostatními skupinami a týmem pana Grycika. Ten se o nás stará již řadu let a bere naše děti na tábor. Tak tomu je i letos.

Někteří kluci tedy hned v neděli odjeli na tento

tábor, jedna slečna k mamince a zbytek skupiny začal připravovat odjezd skupiny k moři do Itálie. Letos jsme se rozhodli (kvůli snížení nákladů), že si budeme vařit sami, a tak nám přibýlo více práce s přípravou.

Přesto jsme zvládli výlet na golf. Nádherné počasí ještě více umocnilo zážitek ze hry. Boj to byl velký, celou dobu vedla naše Anička, ale v závěru pokazila, a to ji posunulo na druhé místo, o které se dělila s Ondrou. Třetí skončila dcera strejdy, sedmiletá Natálka. No a zvítězil bohužel strejda, ale příště mu to nandáme.

DD Klánovice (www.ddklanovice.cz)

Facebook nahradily aktivity v přírodě

Na letní tábor Klepáčov odjelo třicet dětí a pět vychovatelů. Chata Kamzík a nádherná okolní příroda se nám zalíbila natolik, že jsme ji navštívili již počtvrté.

Cílem našeho tábora není jen zábava. Chceme děti také něco naučit. Například základní tábornické dovednosti a správné chování k přírodě. Ukázat dětem význam hodnot, jako jsou přátelství, tolerance, respekt, úcta a vzájemná pomoc. Bohužel čím dál tím více dětí používá Facebook a jedinou zábavou v jejich volném čase bývá právě počítač. O to těžší je vymyslet pro děti program, který je zaujme a vtáhne do děje táborového dění, ve kterém je dostatek pohybu, tvořivosti, soutěží, zábavy a hlavně legrace.

Okolí Klepáčova jsme hlavně využívali k turistickým vycházkám. Svobodu pohybu využívali na Svobodínských loukách, v lese pod Skřítkem stavěli domečky pro lesní skřítky, na Skřítku prošly turistickou trasu. Cestou na zříceninu hradu Rabštejn děti sbíraly lesní plody, podél potoka k Sobotínu hrály hru „Co do lesa nepatří“ a pouštěly lodičky, které si vyrobily

z kůra. Po touze zdolat Ztracené kameny soutěžily ve vytrvalosti. Krásnými výhledy se kochaly po vrstevnici, která se táhla nad lyžařským vlekem. Sportování si děti užily na travnatém hřišti v blízkosti chaty, kde probíhaly turnaje v kopané a vybíjené. Také měly k dispozici trampolínu, dětský domeček a houpačky. Soutěžily v chytrých hrách a výtvarné tvořivosti. Všechny děti byly vždy odměněny sladkostmi.

Bylo nádherné vidět, jak po počátečním ostychu začaly děti úžasně spolupracovat a zapoměly na to, že jsou bez počítače a že nemají signál na mobilu. Jako každý tábor i tento jsme ukončili táborákem a spokojené děti se vracely na domov.

DD Prostějov
(www.ddprostějov.cz)

Konec prázdnin osladily čokoládové pralinky

Poslední prázdninový týden jsme si skutečně osladili výrobou pravých pralinek. Díky paní Petře Valentové jsme se seznámili s paní Lenkou Gabrielovou, která se ruční výrobou pralinek zabývá a byla ochotná nás tomu naučit.

V žádném případě se nejedná o jednoduchý proces. K výrobě se používají jen ty nejkvalitnější suroviny a výroba samotná, jak jsme se předsvědčili, je časově i fyzicky náročná. Výsledek však stál za to. Teď když si půjdeme pralinku koupit, víme, kolik práce se za výrobou skrývá.

Moc oběma paním děkujeme a těšíme se na další setkání

DD Vranov (www.dd-vranov.cz)

Z týdenního pobytu jsme si odvezli plno zážitků

Hned druhý den po rozdání vysvědčení jela naše 5. rodinná skupina na společný výjezd. Teta Linda nám zamluvila týdenní pobyt v chatkách BeachCamp Nová Role.

Na celý týden jsme měli připravené aktivity, ale krásné počasí nás nejvíce lákalo k vodě, takže jsme většinu času trávili na koupališti hned za chatou. Ale byli jsme i na výslapu do Staré Role. Líbilo se nám v Karlových Varech, kde jsme měli exkurzi v muzeu Becherovky, pak jsme nasávali atmosféru filmového festivalu

a potkali několik známých osobností. Navštívili jsme hrad Locket, tam se nejvíce klukům líbilo „útrpné právo“. Večery jsme trávili společně – hráli různé hry nebo jsme hráli badminton, házenou, vydali jsme se na stopovačku, hledali v lese poklad a pobavila nás noční hra, kdy se nejvíce bál Saša.

Při zpáteční cestě jsme navštívili Vánoční dům, tou dobou tam byla i výstava medvídků (měli jich tam 10 000!). A ještě jsme se zastavili u vysílače Krašov, u něj jsou postavené sluneční hodiny (největší v ČR).

Chutné jídlo vařila teta Hana, za to jí patří dík. Jedině, co mě mrzí, že jsme negrilovali. Ale jinak to bylo fakt pěkný a všem se nám moc líbilo. Tetám Haně a Lindě děkujeme za skvělý týden.

Roxana, DD Domino Plzeň (www.dddomino.cz)

Nuda a relax? Kdepak, děti si odpočinou až ve škole

Nudu děti z dětského domova v Jihlavě o prázdninách rozhodně nezažívaly. Od počátku července vždy v pondělí ráno celé osazenstvo domova vyráželo na pětidenní pobytovou akci, aby se v pátek navečer všichni patřičně utahaní vrátili zpět. Přes sobotu a neděli si děti odpočinuly, vypraly si, vyspaly se v postelích (naprostá většina pobytů je pod stanem), aby v pondělí opět vyrazily jiným směrem.

A tak děti již o letošních prázdninách kempovaly v Žirovnici, putovaly Českým Rájem, slézaly Beskydy, Šumavu si projely na kolech, spluly řeku Lužnici a také poznávaly krásy Pálavy. Do konce prázdnin si ještě užily pobyt na Sázavě, v Jižních Čechách navštívily nejen zámek Hluboká a prázdniny završily turistikou v Krkonoších.

A to vše proto, aby, až se přiblíží první den nového školního roku, se všechny děti hrozně těšily do školy, na civilizovanou třídu a spaní v posteli. Budou rády, že prázdniny již skončily, a opět naskočí do běžného školního režimu.

DDŠ Jihlava (www.ddssjihlava.cz)

Po návratu z tábora nás čekalo překvapení

Když jsme byli na táboře, objevila se u nás v areálu nová houpáčka. Pan ředitel vyslyšel naše prosby a nechal pro nás větší holky a kluky postavit čtyři houpáčky.

V areálu sice dětské hřiště s houpáčkami máme, ale to je postavené spíše pro naše menší děti, takže byly nízké a my „velcí“ jsme si šoukali nohy o zem. Teď už je všechno zařízeno a my přemýšlíme, co dalšího pro nás „velké“ bychom mohli ještě panu řediteli na-

vrhnout. Třeba nás bude chtít zase překvapit. Ale v každém případě máme radost už teď a moc děkujeme!

Kromě toho na domově přibily nové bezpečnostní kamery. Jsme u lesa a řeky Blanice, dva kilometry od nejbližších domů, takže teď se už nemusíme bát. Oprávněnost namontování kamer se navíc ukázala jako nezbytná; týden před jejich přiděláním nám nějaký hajzlík ukradl osm kol, které jsme měli připravené na náš cyklisticko-vodácko-turistický výlet do Tušti.

DD Žichovec (www.ddzichovec.cz)

Největším zážitkem se stala „filmová“ večere

Od 13. do 18. srpna jsme byli od rodiny Čejkovy pozvaní do jejich penzionu v Kobylí. Celý týden bylo krásné počasí, tak jsme si to užívali.

Byli jsme na koupališti v Němčičkách, na rozhledně Slunečná ve Velkých Pavlovicích, na Dívčích hradech, kde jsme se dozvěděli něco z minulosti, na zámku v Lednici a v Kobylí jsme hráli discgolf, to je supr hra. Chtěl bych, aby byla i v Hrotovicích. Ale asi našim největším

zážitkem byla večere v Restauraci U kapličky, kde se natáčely Bobule, na kterou nás pozvala paní Čejková.

Lukáš, DD Hrotovice (www.ddhrotovice.cz)

Jižní Moravu jsme poznávali na kole i pěšky

Jako každý rok jsme s dětským domovem vyrazili na rekreační ozdravný pobyt. Letos jsme se již podruhé vydali na jižní Moravu do Pasohlávek, kde se nám loni skutečně líbilo.

A udělali jsme dobře, poněvadž se jednalo o cyklistický pobyt. Jeli jen ti zdatnější, zatímco mladší děti zůstaly doma.

Počasí nám přálo, a tak jsme každý den po vydatné snídani vyrazili na okružní cestu po krásné krajině jižní Moravy. Samozřejmě že skoro na každém konci cesty bylo koupaliště nebo koupání ve vodní nádrži Nové Mlýny, zatímco v podvečer jsme vyzkoušeli místní atrakce kempu Merkur, mezi které patřila různá skákadla, trampolíny nebo třeba letní kino.

Když se zatáhlo, nechali jsme kola pod zámkem a vydali se do nedalekého Brna, kde jsme se skvěle bavili ve Vidě – zábavném parku světa vědy a techniky pro děti i dospělé.

Týden utekl jak voda, a i když neradi, museli jsme se rozloučit s jižní Moravou a vydat se na zpáteční cestu do Nového Jičína. Všichni jsme si však slíbili, že se do Pasohlávek jednou určitě vrátíme.

DD Nový Jičín (www.ddnj.cz)

Neodradila nás ani chybějící wifina

V neděli jsme přijeli na bývalou rybářskou chatu na Kružberku. Nejdříve jsme se zalekli, že na pokojích není zásuvka, wifi a pořádná televize.

Ale jak dny utíkaly, zvykli jsme si na vše a nechtělo se nám zpátky na zámek. Před chatou jsme měli bazének, kde jsme se každý den chladili.

Hráli jsme spoustu her a soutěží. Za plnění úkolů jsme dostávali body a na závěr byla tombola, kde měl větší šanci ten, kdo měl více bodů ze soutěží. Zažili jsme stezku odvahy, která byla pořádně strašidelná. I v tom neskutečném vedru jsme chodili každý den pěšky na výlety do Jánských koupelí, na přehradu Kružberk, kde jsme viděli z výšky, jak se vypouští voda.

Na závěr jsme si nechali velký adrenalin – lanové centrum na Davidově mlýně, kde jsme zdolávali ve výšce různé překážky. Pro odvážlivce byla možnost skoku dolů z výšky.

Už nyní se těšíme na další pobyt plný dobrodružství.

DD Velké Heraltice (www.ddheraltice.cz)

Prázdniny s Havlem, Karlem IV. i Farnou

Na podzimní prázdniny v Praze se těšila sedmičlenná skupina dětí z volyňského dětského domova. Ubytování jsme byli v DD Dolní Počernice – tímto děkujeme za poskytnutí ubytování.

I když počasí bylo opravdu dušičkové, návštěvu Prahy jsme si užili. Jeden den jsme věnovali návštěvě letiště Václava Havla, prohlídce historického centra, Karlova mostu, Staroměstského náměstí. Zde děti zažily koncert Ewy Farné, což byl zejména pro ty starší největší zážitek

Erika Krupková
DD Volyně

I my jsme oslavili sto let republiky

V sobotu 27. října 2018 jsme se zúčastnili v centru Ostravy oslav 100 let republiky. Odpoledne jsme vyrazili z Vítězné ulice na Masarykovo náměstí.

Během pochodu jsme se kochali pohledem na dobovou vojenskou techniku s vojáky a četníky, staré automobily, hasičskou techniku, kola z první republiky aj. Později jsme uvítali společně s ostatními, jako v roce 1924, prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka.

Prvorepublikovou náladu mezitím navozovala všudypřítomná hudba, písničky Jaroslava Ježka a další populární skladby v jazycích, které zněly v Ostravě v minulosti.

Jsmo rádi, že jsme mohli být v tak výjimečný den na oslavách. Je důležité si připomínat významné dny našich dějin.

Václav Szotkowski, DD Ostrava-Vizina

Lili zazpívala Masarykovi

Naše Lili začala od září chodit do folklórního souboru Maryjánek. A hned byla vybrána mezi děti, které vítaly pana prezidenta Masaryka při jeho návštěvě Zlína. V rámci divadelního představení panu prezidentovi zazpívaly „Teče voda“ a „Ach synku, synku“.

Oslavy 100 let republiky se za hojné účasti zlínských občanů moc vydařily, i když počasí zrovna nepřálo. Jsme hrdí na naši slavnou Lili.

DD Zlín-Lazy, www.ddzlin.cz

U domova strašily dýně

Prosluněné počasí letošního podzimu nás evokovalo k dlabání dýní v předstihu.

Vytvořili jsme si taková strašidelná sluníčka do zásoby. Je to již naše tradice. Děti vybíraly semena na příští rok k setí a na krmení do krmítek.

Hana Čejková
DD Volyně

Domováci se zapojili do sklizně brambor

V září jsme pomáhali s dobýváním brambor v obci Třebíšov. Vyrazili jsme v počtu devíti chlapců z první a druhé skupiny. Mnoho z nás se s touto činností setkala poprvé.

Postupně nás to začínalo bavit – brambory jsme z košíků sypali na valník tažený traktorem. Současně jsme mezi sebou závodili, kdo naplní víc košíků. Dokonce jsme se svezli i traktorem.

Jsm rádi, že jsme našim spoluobčanům mohli pomoci a zároveň se naučit něco nového. Letošní rok byl na brambory příznivý, i když celé léto bylo sucho.

DDŠ Měcholupy
wp.ddsmecholupy.cz

V Českých Budějovicích ožili autoroboti

V nákupním centru Géčko v Českých Budějovicích bylo připraveno setkání s „živými“ Transformers. Věděli jsme o tom, a tak jsme se se strejdou a tetou vypravili do Budějovic.

Transformeři, které známe z filmů, tam skutečně byli, a tak jsme se mohli podívat, jak zblízka vypadají a zahrát si s nimi i hry o věcné ceny. Byl to úplně jiný zážitek, než je vidět v telce.

No a protože jsme byli na výletě, dojeli jsme z Budějovic na nejznámější a nejhezčí zámek u nás – na Hlubokou. Zámek jsme si prohlédli důkladně zvenku, krásné jsou také zahrady a okolí zámku. Vše se nám moc líbilo, zvláště těm dětem, které jsou u nás krátce a na Hluboké nikdy nebyly. Kousek od zámku jsme na poli poměřovali stočené balíky slámy.

Protože strejda je výborný fotograf, máme ze zámku i z okolí krásné fotky, které chceme ukázat nejen vám, ale které si dáme na své pokoje, abychom si mohli prohlížet, kam jsme všude na výletě zavítali.

DD Žichovec
(www.ddzichovec.cz)

Dobrovolníci zvýšili šanci na záchranu planety

Přijali jsme výzvu kroměřížských Bobřic a v neděli ráno oblékli oblečení na lítačku. Vyдали se směrem remízek za psychiatrickou léčebnou, kde byl sraz všech účastníků. Po desáté hodině dorazila celá, bez mála padesátihlavá skupina milovníků pořádku.

Po přivítání a instrukcích jsme se všichni jako výkonný kombajn pustili pročesávat zadané

území a po chvílích se černé pytle plnily odpadky, které tam zanechali vandalové. Za necelé dvě hodiny byl remízek opět čistý a cestou zpět jsme viděli kus práce, který za námi zůstal.

Je příjemné vidět, že čtvrtina zúčastněných byly děti. Tím pádem má naše město (Země) ještě šanci přežít.

DD Kroměříž (www.ddkm.cz)

Indiáni přicválali na karneval

Indiánské bubnování, průvod karnevalových masek, hry, soutěže, tanec, malování na obličej a bohatá tombola. Tak vypadal karneval ve Smolině.

V neděli 30. září 2018 pořádal dětský domov ve Smolině již 17. ročník dětského karnevalu. Ten letošní byl věnován indiánům. Díky výzdobě ve smolinském sále měli hosté možnost přenést se do doby, v níž žili indiáni a kovbojové. Náš velký náčelník v úvodu slavnostně karneval zahájil, poté následovalo vystoupení našich dětí. Jednalo se o stylové bubnování indiánů, které

sklidilo úspěch. Příjemnou atmosféru doplňovala naše teta Boženka, která si získala nejen děti, ale i dospělé. Hrou, soutěžemi a zábavnými tanečky dostala celý sál do pohybu. Na programu byla samozřejmě i tradiční bohatá tombola.

Tety, strýc a děti z DD Smolina

Z přírodního areálu ve městě nás nevyhnal ani déšť

Pohyb na čerstvém vzduchu je top. Proto se koncem října stal cílem našeho sobotního výletu Kaproddrom Olomouc.

Z vlaku Prostějov–Olomouc jsme vystoupili na Nových Sadech a poklidnou čtvrtí jsme došli do krásného přírodního areálu.

Po prohlídce všech atrakcí a připomenutí

bezpečnostních pravidel si děti začaly užívat sportování a odpočinku. Největším lákadlem bylo lanové centrum. Čekala na ně i trampolína, pískoviště, houpačky, zahradní domek. Úspěch byl zaručen.

Kolem celého areálu vedly cestičky, které lemovaly břeh rybníku. Odtud děti pozorovaly a krmily kačenky. Naši parkuristi využili vlastní váhu těla ve workoutu.

Teplý čaj a občerstvení nám daly zapomenout na zataženou oblohu s občasným deštěm. A jak jinak mohl být zakončen náš výlet než dobrou náladou...

DD Prostějov (www.ddprostejov.cz)

Zábavný den v obchodáku zavedl děti na bowling i do kina

První říjnovou sobotu se vydala část dětí z Dětského domova Litovel do olomoucké Šantovky na akci FUN DAY, kterou pořádala nezisková organizace Brave Bear.

Děti jely v 8 hodin autobusem z Litovle do Olomouce s paní vychovatelkou Doubravovou. Krátce před 9. hodinou dorazily na smluvené místo, do BOWLANDU v Šantovce.

Na místě už nás čekal pan Navrátil a děti z dětského domova z Olomouce a Hranic, z Klokánku v Dlouhé Loučce a jejich vychovatelé. Děti se šly po příchodu do BOWLANDU zaregistrovat, půjčily si obuv a začaly hrát.

Hrály celou hodinu a bowling si velmi užily. V 1. kole vyhrála M. Pokorná, 2. kolo ovládla E. Berni. Během hry děti doplňovaly kalorie snídaní – sandwichem a domácí limonádou.

Po bowlingu jsme se odebrali do kina PREMIERE CINEMAS na film YETI: Ledové dobrodružství. Americký animovaný film se dětem líbil. Po kině byl ještě prostor na poslední společné foto z akce, poslední zamávání, poslední úsměvy, poslední pozdravy a hlavně příslibení, že se zase brzy na nějaké podobné akci uvidíme.

DD Litovel

www.zsaddlitovel.cz

Foto: Hana Schafferová

Správná pětka opět v akci:

Halloweenská strašidelná makačka, kuželkový turnaj i lezecká stěna

Halloweenská vikendovka Správné pětky se konala mimo naši základnu Myšinec. Tu už možná ze Zámečku znáte, ale tentokrát jsme vyrazili do Lichnova u Frenštátu pod Radhoštěm. Zážitků si opět kluci a holky z dětských domovů Fulnek, Příbor a Čeladná odvezli do svých děcáků spoustu!

Víkendový sobotní den jsme měli ve znamení geocachingu, a celý den jsme si tak museli máknout. Je snad jen náhodou, že ti nejmenší byli na vrcholcích během trasy vždy první a nestihli se ani zadýchat? Po obědě jsme vyrazili hledat další kešky v rámci duhového projektu Jít k Duhu. Bazén, ke kterému jsme se po odpoledni na cestě v sychravém počasí dorazili, byl pro nás neskutečnou úlevou. A to nebylo vše!

V sobotu večer nás čekal halloweenský turnaj v kuželech ve strašidelných maskách (teda většinou, kluci se často proměňovali v holky!) a v neděli nás čekala výzva v podobě lezecké stěny, na které jsme si vyzkoušeli

kromě těch lehkých také těžší lezecké cesty. A že to je záhu! Často jen už zůstanete viset za jistící lano bez síly.

Všichni každopádně podali za celý víkend neskutečně skvělý výkon! Jídlo, kytara, ukulele, hry a tato skvělá parta kluků a holek z děcáků, vedoucích a instruktorů a hlavně nové zážitky, na které můžeme všichni vzpomínat. Třeba do doby, než se zase všichni potkáme na Duhových Vánocích, které už tradičně společně strávíme na Myšinci, tentokrát i s kamarády z Liptálu a Lipníka nad Bečvou. A o těch se dozvíte v jarním čísle.

Lukáš Kotlár

S cenou do 11. ročníku Tréninků dospělosti

ŠKOLENÍ

Je to neuvěřitelné. Začal již 11. ročník Tréninků dospělosti, které připravují mladé lidi z dětských domovů ve věku 16–22 let na to, co je bude čekat po osamostatnění. Do projektu je zapojeno 25 mladých lidí z dětských domovů Uherské Hradiště, Plumlov, Boskovice, Hodonín, Náměšť nad Oslavou, Strážnice a Domino Plzeň.

V tuto chvíli máme za sebou 3 z 5 školení. Na **prvním školení** jsme se věnovali nastartování společného fungování. Hodně her, seznamování, vysvětlování a vyjasňování.

Školení **druhé** přineslo nejen zábavu, ale i práci na tématech projektu. Vytvořeno bylo desatero prezentace, proběhla příprava životopisu a v neposlední řadě i práce sám na sobě. Jeden večer se k nám přidala bývalá účastnice projektu, Dejna. Sdílela s námi svou cestu do děčáku, v děčáku a hlavně po děčáku.

Třetí školení bylo pracovní s velkým P. Na základě vybraného inzerátu z naší „sítě práce“, dotvářeli účastníci své životopisy a vytvářeli motivační dopisy. Co je to stres a jak s ním pracovat, když se chystám na pohovor, nám pověděla paní Marcela Kršková ze Sberbank. V sobotu byl teoretický úvod vystřídán pohovory nanečisto. **Za čas věnovaný pohovorům nanečisto děkujeme:** zástupcům společnosti HILIT, HOPI a IntraWorld a Vysoké školy ekonomické – podnikohospodářské fakulty.

WEBOVÉ STRÁNKY UŽITEČNÉ PO ODCHODU Z DOMOVA

www.treninkydospelosti.cz

Máme velkou radost, že vám zde můžeme představit web, kde jsou na jednom místě informace, které se mohou po odchodu hodit. Pokud by vás napadlo nějaké vylepšení, sem s ním. Za každý podnět jsme rádi. Za jeho vznik děkujeme týmu společnosti Accolade Technologies s.r.o. za čas, který věnovali vzniku webu a za podporu, kterou nám poskytují.

NÁRODNÍ CENA KARIÉROVÉHO PORADENSTVÍ

Díky vám, účastníci našich projektů, se stále zdokonalujeme a posouváme. Naše společná práce v letošním roce získala Národní cenu kariérového poradenství. Cena je i vaše, takže díky!

Za tým Tréninků dospělosti zdraví

Jana Kotalová

jana.kotalova@spoludetem.cz

ZA PODPORU DĚKUJEME

Zahradnictví Líbeznice, Vysoká škola ekonomická – Fakulta podnikohospodářská, Nadace Terezy Maxové dětem, HESTIA- Centru pro dobrovolnictví, z. ú. – Fondu o.p.s. ETELA, Citibank Europe plc – Zaměstnaneckému charitativnímu fondu, Nadace Táta a máma, AVACOM s.r.o. a individuálními dárcům.

Příprava kosmické lodi

Pohovory máme úspěšně za sebou

Otevíráme trezor

Retro psaní SMS je pěkná fuška

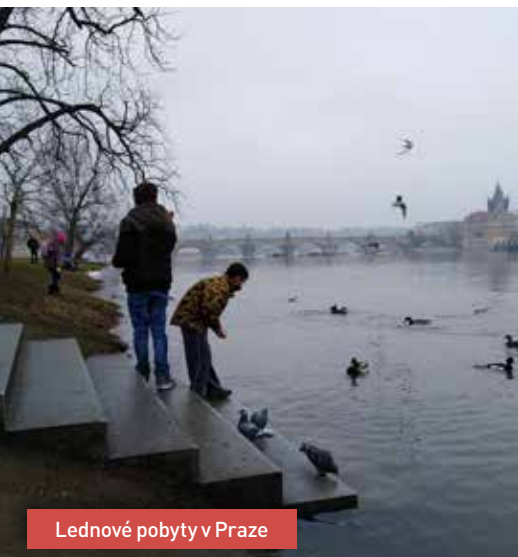
Co znamenají různé pojmy

„Zapalování“ mozků nad tématem práce

Letošní rok s Letním domem

Sociálně-terapeutické pobyty pro děti z pěti dětských domovů přinesly společných 66 dnů plných příběhů, tvoření, společného povídání a učení se mnoha praktickým věcem.

Lednové pobyty v Praze

Pobyt o jarních prázdninách –
Malování v ateliéru Letního domu

Pobyt Ronja a Birk – jarní prázdniny na chalupě Piktych

Děkujeme za laskavou podporu Nadaci Sírius, Nadaci Terezy Maxové dětem, sbírce Pomozte dětem, Diplomatic Spouses Association, MPSV, MHMP a také MŠMT (volnočasové aktivity).

Pobyt Sedmíkrásky – vnímání přírody

Pobyt Mužinec – dvoudenní puták

Pobyt V barvách podzimu –
ochranné symboly do „chýšky“

Komunitní slavnost Draci ve Skalách v Písku

Pobyt Otevřený ateliér a italský
mistr Vincenzo z Padarova

Pobyt Velikonoce – živé obrazy

Pobyt Plavba s Pipi a s koněm Alfrédem

Pobyt Hobit – s Hobitem a v hobití noře

Pobyt Všemi smysly – a nejen fotografické iluze

Už jste slyšeli o Domeq Academy?

Chceš strávit léto v Brně? Chceš získat pracovní zkušenost, vydělat si na brigádě a třeba se i zlepšit v angličtině? Troufneš si na dva měsíce samostatného života?

Tak zněla nabídka, kterou vloni v červnu dostalo a využilo devět studentů z dětských domovů Písek, Havířov a Ústí nad Labem. Díky spolupráci Nadace Terezy Maxové dětem s firmou CTP měli tito mladí možnost zúčastnit se letos pilotního ročníku projektu Domeq Academy.

CO JE TO DOMEQ?

Domeq je moderní ubytovací zařízení neďaleko centra Brna (<http://domeq.cz/>), kde naši účastníci v létě bydleli. Měli k dispozici vlastní pokoje s koupelnou a malým kuchyňským koutem. V prostorách Domqu využívali také prádelnu, velkou společnou kuchyň nebo terasu.

KDE PRACOVALI?

Od pondělí do pátku chodili všichni na brigádu. Zaměstnání našli ve firmách DHL, Česká pošta, Urban Transporte nebo CatCut.

JAK TRÁVILI VOLNÝ ČAS?

Naši brigádníci měli také příležitost chodit

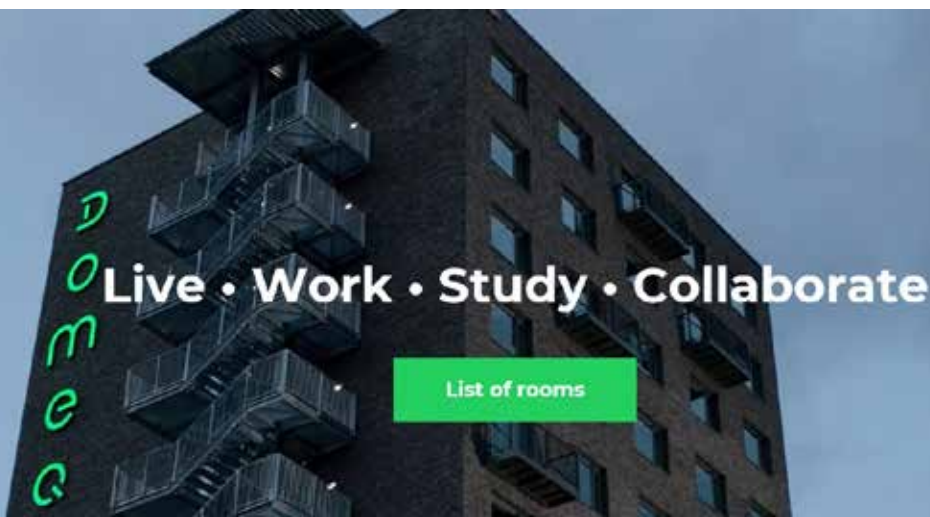
zdarma na hodiny angličtiny nebo matematiky a upevnit si své znalosti nebo dohnat, co ve škole nestihli. Jednou za dva týdny se společně učili vařit v profesionální škole vaření. A zkrátka nepřišli ani sportovní nadšenci, kteří ve volných chvílích navštěvovali fitcentrum.

O víkendech si plánovali vlastní program nebo podnikali společné výlety třeba v doprovodu dobrovolníků z CTP. Někdo si víc užil společný výlet do aqua centra, jiný výlet na motokáry.

Podtrženo, sečteno: I když to nebylo každý den úplně jednoduché, všichni během léta získali spoustu nových zážitků i zkušeností a navázali nová přátelství, takže z Brna odjížděli bohatší nejenom o výplatu z brigády...

Petra Visscher

Nadace Terezy Maxové dětem

Takový byl náš společný rok 2018

Pojďte se s námi ohlédnout, jaké akce jsme pro vás v projektu Začni správně letos připravili. Naši koordinátoři najezdili tisíce kilometrů, mezi našimi hosty byly desítky známých osobností i řada odborníků. Posbírali jsme spoustu nových inspirativních příběhů, které opět vydáme v samostatné knížce. A máme dobré zprávy – na tematická setkání, podnikatelský kemp i spoustu dalších aktivit se můžete těšit i v příštím roce!

OCENĚNÍ BÍLÁ VRÁNA

Bílou vránou už pět let oceňujeme mladé lidi z dětských domovů, kteří úspěšně zvládli „dospělácký život“. A nejen je. Vybíráme také lidi, kteří s vámi v domovech každý den pracují a baví je to. Oceňujeme i firmy, které jdou dobrým příkladem a dávají mladým z DD stabilní práci. Letos si v hlavní kategorii cenu Bílá vrána odnesl Dalibor Havelka. Ocenění „Poklad v srdci“ získala Martina Stawiarzová, ředitelka DD Hora Svaté Kateřiny. Zaměstnavatelem, který zaměstnává mladé z dětských domovů, byla vyhlášena společnost Albert ČR.

„Bílá vrána“ Dalibor Havelka (čtvrtý zprava) . Uprostřed s obrazem ředitelka DD Hora Svaté Kateřiny Martina Stawiarzová, která získala ocenění „Poklad v srdci“.

Výkonný ředitel Nadace DRFG David Macek předal ocenění firmě Albert ČR, která se soustavně věnuje zaměstnávání mladých lidí z dětských domovů. Cenu od něj převzala Barbora Vanko.

LETNÍ KEMPY

Aktivita zaměřená na osobní růst, užitečné tipy do života, ale i spoustu zábavy zažili účastníci letního kempu v Lesné v Krušných horách. O překonávání životních překážek s dětmi mluvil zpěvák, skladatel, herec a automobilový závodník Daniel Landa. Nechyběla ani fotbalová utkání nebo večery u ohně.

Na Podnikatelském kempu ve Vilémově jsme se tradičně věnovali tématu podnikání. Na co všechno je potřeba při začátcích podnikání pamatovat a jak správně nastavit jednotlivé kroky, se účastníci dozvěděli přímo od zkušených manažerů.

NAUČ MĚ, CO UMÍŠ

Na setkání „Nauč mě, co umíš“ do Prahy přijela bezmála stovka dětí z různých krajů. V průběhu celého dne se na pódiu i při odpoledních workshopech vystřídali výjimečné osobnosti, které mají co sdělit. Ať už to jsou životní, nebo pracovní zkušenosti. Bavili jsme se o snech a touhách, sebehodnotě a motivaci, ale i o tom, jak v životě uspět i přes nelehký start.

Velký zájem u dětí vzbudilo vystoupení Mallory. S Mallory se život nemazlil, ona se však po porodu syna dokázala vymanit z drogové závislosti a zvládla i období, kdy se ocitla s dítětem

na ulici a žila jako bezdomovec. Mallory byla také hlavní hrdinkou stejnojmenného časopisného dokumentu, který o ní natočila režisérka Helena Třeštíková. Dnes Mallory abstinguje, pracuje a pomáhá těm, kteří jsou na tom stejně špatně jako kdysi ona. Její poselství na „Nauč mě, co umíš“ bylo o naději, že každý má šanci změnit svůj život. „Život je boj a nikdo ho za vás nevybojuje,“ zakončila své vystoupení Mallory.

Výtvarnice, modelka a zároveň patronka yourchance Hana Babak si pro děti připravila workshop plný kreativity a barev. Společně vytvořily obraz, který se vydraží na chystaném charitativním plese yourchance.

Kateřina Bártová

CO PRO VÁS CHYSTÁME V ROCE 2019?

Etiketa s Janem Čenským

23. 3. 2019, Praha

O zásadách správného společenského chování si budeme povídat s hercem Honzou Čenským. S námi zvládnete etiketu hravě!

Letní Kemp Začni správně

7. až 11. 7. 2019, Vysočina

Tématem dalšího ročníku letního kempu je Život je (ne)dobrodružství! Srdečně zveme na týden do krásné přírody na Vysočinu. O zábavu a nové poznatky nouze nebude.

Podnikatelský kemp

15. až 21. 7. 2019 Vilémov

Na co pamatovat při začátku vlastního podnikání, a jak svůj byznys správně našlápnout, si budeme povídat na dalším Podnikatelském kempu ve Vilémově.

Chcete se k nám přidat? Máte dotaz nebo námět?
Napište nám na e-mail: zacnispravne@yourchance.cz

www.zacnispravne.cz
www.yourchance.cz

Ze života OPEN GATE

SVĚTLUŠKA

Jen co se studenti vzpamatovali z konce prázdnin a nafasovali učebnice, začali konat dobré skutky. Na podporu dětí i dospělých, kteří nevidí nebo vidí velmi špatně, letos vybrali přes 30 tisíc korun. Do projektu Českého rozhlasu se zapojilo 21 studentů z Open Gate, kteří peníze pro Světlušku vybírali po dobu čtyř dní ve škole a na říčanském náměstí.

FOOD FESTIVAL

Čtvrtý ročník Food Festivalu se opět věnoval dobrému jídlu a zdravému přístupu ke stravování. Přítomní si vyzkoušeli nové recepty na přípravu smoothies, nápojů z čerstvého ovoce a zeleniny nebo pomazánek. Také ochutnávali dobroty, jež si sami připravili i které dovezly různé firmy.

OSLAVY VZNIKU ČESKOSLOVENSKA

Také v Open Gate se slavilo výročí 100 let Československa. Zatímco studenti gymnázia barevně sladili uniformy a vytvořili živou vlajku naší republiky, žáci základní školy obohatili veřejnou zeleň. Lípa srdčitá je už 351. stromem zasazeným v areálu elitní školy. Avšak zatím jako jediný dostal ke svým kořenům vzkaz pro budoucí generace.

NEPŘEHLÉDNUTELNÉ ÚSPĚCHY

Školní projekt Run and Help získal 1. místo v kategorii Sbírkový projekt Fóra dárců. Zástupci Open Gate koncem listopadu převzali Cenu Fóra dárců. „Nápad na Run and Help aneb Běhání, které pomáhá se před několika lety zrodil u nás v Open Gate. Pak jsme se spojili s Kontem Bariéry a letos v dubnu se k této sbírce přidalo mnoho dalších škol, firem, institucí nebo skupin kamarádů,“ okomentovali úspěch organizátoři akce prostřednictvím Facebooku. Na fotce Petr Chára, zástupce ředitelky Gymnázia Open Gate, s Petrou Seberovou z Konta Bariéry.

Na přelomu listopadu a prosince byla škola OPEN GATE na Pražském hradě zařazena mezi ČESKÝCH 100 NEJLEPŠÍCH, což je žebříček sta nejocetňovanějších firem v České republice. Open Gate se tak ocitlo mezi takovými giganty, jakými jsou například Škoda Auto, ČEZ, Agrofert či pojišťovna Kooperativa.

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře Nadace The Kellner Family Foundation zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

SPRÁVNÝ
START

MOBILNÍ
APLIKACE

@KATEFUNS

#ROZCESTNÍK

**APLIKACE,
KTERÁ TĚ VYZBROJÍ NA ŽIVOT**

ZAPÁLENÉ VÁNOCE

scénář: Radeczek & Helmut

BUDEME ZAVAŘOVAT, TAK SKOČ KOUPI
SKLENICE. A NEZAPOMEŇ - I S VÍČKY.

JASAN

SKLENICE NEMĚLI, TAK JSEM
VZAL ASPOŇ TY SVÍČKY.

HOROSKOPY

Blíženče,

nikdo není svatý a o Vánocích to platí dvojnásob, i přesto nebo právě proto, že se narodil náš spasitel. Tak si svátky pořádně užij, určitě budou stát za hřích!

Býku,

Vánoce jsou svátky klidu a taky lenošení. Tak se přestaň pořád honit, hoď nohy na stůl a zkus o Vánocích dělat tu jedinou věc, kterou moc neumíš – nudit se.

Rybo,

o Vánocích potkáš novou velkou lásku. A proto ti hvězdy radí, aby ses včas rozešel s tou současnou... Ajaj, to ti nezávidím.

Vodnáři,

kosmická tělesa budou mít o Vánocích velký vliv na hudební talent, a to především u vás Vodnářů. Proto je teď ta nejspříhodnější chvíle začít se učit na hudební nástroj. A aby si tvého talentu užilo co nejvíc lidí, doporučuji začít hrou na bicí nástroje.

Lve,

podle konstelace Jupiteru a Saturnu ti začne o Vánocích rizikové období. Já být tebou, tak to udělám jako medvěd: zalez pod peřinu, ulež se k zimnímu spánku a ven vylez až na jaře.

Raku,

brzy poznáš něco, co ti změní život. Akorát mi hvězdy zapomněly říct, co to bude... jestli láska, nebo víra, nebo třeba Instagram nebo gel do vlasů?

Kozorohu,

začni hubnout a posilovat, aby tě všichni obdivovali, až se na vánočním večírku vyslečeš do naha.

Štíre,

vzhledem k pohybu hvězdného prachu je zřejmé, že teď je ta správná doba na experimentování. To mě trochu děsí, ale vy štíři si s tím určitě nějak dobře poradíte...

Střelce,

buď v klidu, všechny starosti, které tě trápí, spálí žár hořícího stromčeku...

Berane,

o Vánocích prožiješ noc, na kterou v životě nezapomeš. Tak snad to bude něco krásného, a ne jako poslední, jak ses ve spaní pokakal a všichni se ti za to smáli.

Váho,

nauč se poznávat na nebi aspoň tři souhvězdí. Během vánočních svátků se ti to bude velmi hodit, až budeš chtít udělat dojem na svého miláčka... Věř mi, víš, kolik holek jsem na hvězdách sbalil já?

Panno,

k Vánocům jsem ti chtěl připravit dlouhý horoskop na celý příští rok, ale nakonec jsem musel spěchat nakupovat dárky...

STAŇTE SE JEŽÍŠKEM: PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem dětem, které si daly záležet na nakreslení svého přání k Vánocům. Rádi bychom také poděkovali za dlouholetou spolupráci všem kontaktním osobám, které se aktivně na projektu podílejí a starají o zajištění dárků pro děti. Děkujeme všem i za propagaci našeho webu www.vespojenios.cz pro podporu splnění všech přání dětí.

Přejeme všem dětem i všem kolektivům v domovech KRÁSNÉ VÁNOCE!

Vaše VESPOJENÍ

Helmutova básnička pro Kláru i Toníčka

Změnilo se klima,
venku už je zima
a s tou zimou po roce
jsou tu zase Vánoce.

Pusy zacpem cukrovím,
ať to nikdo nepoví,
že je u nás Ježíšek,
našlapuje potíše
u stromečku s velkou nůší,
co je v ní, to každý tuší...

Všude samý dáreček,
co nám dělaj stejnou radost,
jako když nám přijde pod nos
zbrusu nový Zámeček.

Helmut

Milá Zámečata,

dlouho jsme se neviděli, vlastně správnější by bylo napsat: dlouho jsme se nečetli. Stýskalo se mi po vás. A hlavně jsem hrozně zvědavý, co jste od minulého vydání Zámečku zažili. Všechno si to přečtu.

Zatímco vy, když si čtete tohle „závěrem“ na předposlední straně, máte už celý časopis prohlédnutý, já ještě ne. Já teprve píšu tento text. Potom ho předám do redakce, kde kluci a holky poskládají všechny texty a obrázky dohromady, celé to pošlou do tiskárny a tam se pak narodí nový Zámeček, který právě teď držíte v rukách.

Když jsme u toho narození, určitě se všichni těšíte na Ježíška – na Vánoce. Možná si někteří říkáte, že Vánoce jsou hloupé svátky, kdy jsou osamělí lidé ještě víc sami a kdy se všichni snaží být tak hrozně moc v pohodě, až jsou z toho úplně na nervy. Asi to tak někdo opravdu má, ale je to škoda. Vánoce jsou skvělé a já věřím, že si je krásné uděláte i vy. A pokud se pokusíte udělat Vánoce úžasné i pro ty, kteří je tak nevidí, prožijete společně ten nejhezčí den v roce – Štědrý den.

Ondřej Helmut Polák